

סלוק

בהומר

5

עשור
לקרמיקה
בשראל

דור

כנען
Kahane

כ"ה
Kahana

מוזיאון בית אהרון כהנא

אגודת אמני הקרמיקה בישראל

ועדה אמנותית:	אינה ארואטי, יואב דגון, אילן ויזגן
אוצרת ומעצבת התערוכה:	אינה ארואטי
יוזמה:	אגודת אמני הקרמיקה בישראל והרשות לתרבות ואמנות-עריית רמת-גן
הפקת התערוכה:	אינה ארואטי, שלומית באומן, תניה אנגלשטיין, יוכבד מרקס, תרצה ילון-קולטון, שירי שמיר, אסתר בק
תודתנו ל:	מוזיאון ארץ ישראל, תל-אביב מוזיאון נחום גוטמן גב' דינה דותן גב' אסתר בק משפחת סמואל גב' איווט צ'ופק משפחת בלום גב' צילה שטרייכמן משפחת גולדשטיין משפחת גינור גב' אמה אברמוביץ' גב' אורה רטנר אוסף משפחת טננבאום לזכר בנם י'דין י"ד
מנהלה:	אלי לביא
צילום:	רפי מגנס
עיצוב גרפי:	שרונה עזר
נוסח אנגלי:	ריצ'ארד פלאנץ
לוחות והדפסה:	דפוס אמני אופסט
הקמת התערוכה:	יהודה גלילי, יהושע יחזקאל, יגאל פרימן, יהושע גברילידיש, גבי דאון

המידות נתונות בסנטימטרים, לפי גובה, רוחב, עומק

© כל הזכויות שמורות לאגודת אמני הקרמיקה בישראל ולמוזיאון בית אהרון כהנא סתיו 1998

אדם מנדל electrotherm

משרד החינוך והתרבות

דור בהומור

5
עשורים
לקרמיקה
בשראל

אמנות היצירה בחומר מוצגת בתערוכה הנוכחית על-ידי מיטב האמנים. היצירות שלפנינו נבחרו מתוך זמן היסטורי וזמן עכשווי, והבאתן בכפיפה אחת כאומר של תכני תרבות מקומית משתנה, לציון שנת היובל למדינה.

ראשוני הקרמיקאים הגיעו בתחילת שנות השלושים מגרמניה ובאותה עת היו קדרים ערביים ברחבי הארץ שיצרו קרמיקה שימושית, כלים - פריטים פשוטים שנוצרו באמצעים פשוטים. קבוצת האמנים, בעלי תודעה ליישום החיפוש לשורשי זהות ייחודיים מתוך שייכות היסטורית, גיאוגרפית מזרחית בתכונותיה. תוך "התחקות" אחרי אבות קדומים - תודעה של עתיקות תוך כדי בניית חזון של חלוציות, היוולדות מחדש. אובייקטים בעלי תוכן וצורה, הנמשכים אל חיק החומרים ומיחברים צבעוניים בשורשיות מקומית לעיתים מדברית כמקור.

נמצא גם נקודות מוצא שונות לקדרות המושרשת בכל הזמנים ובכל התרבויות. ומכאן ליצירות המאפשרות הערכה פרספקטיבית שונה, אחרת ובהדגשת התפיסה המצדדת בריבוי זהויות, במציאות העכשווית - אקלים תרבותי המחפש זיקות במגמות נבדלות בכווני עבודה שונים. התערוכה מחברת קטבים בנושאי היצירה הקרמית, מקנה לה אומר של מימד הזמן לחומר ולצורה - נקודות בשימוש בחומר ובמושגיו השונים ומביאו למצבים שונים של נוכחות.

למוזיאון בית אהרון כהנא ברמת-גן מחוייבות עמוקה למדיה הקרמית השואבת את מקורותיה מתוך מורשתו של האמן אהרון כהנא, אשר הקים במקום בשנות החמישים, סדנאות ליצירה הקרמית. מוזיאון בית אהרון כהנא זוכה להערכה רבה בשדה היצירה הקרמית ובשדה האמנות בארץ.

אינה ארואטי

מוזיאון בית אהרון כהנא

התערוכה "דרך בחומר - 5 עשורים לקרמיקה בישראל" פורשת יריעה רב-גונית של היצירה הקרמית בארץ מתוך פרספקטיבות היסטוריות ואמנותיות רחבות, המאפשרת למתבונן חוויה מעניינת ומעשירה. מורכבותה של היצירה בחומר באה לידי ביטוי בתערוכה זו, שהמכנה המשותף שלה הוא רחב ביותר, תוך כדי נתינת ביטוי וייצוג לדרכים שונות ומגוונות של חשיבה ועשייה.

מגוש בוץ אמורפי חסר פורמט ועד הציר המחייב של היצירה באבניים ניתן לראות בתערוכה זו את הנושאים המרתקים בהם עוסקים היוצרים בחומר: כד, כלי, אדמה, אדם, חומריות, מקורות (היסטוריים ופילוסופיים), נפח, קליפה, זמן, טבע, וזהות. כמו כן בא לידי ביטוי בתערוכה דיאלוג מתמשך עם האמנות הפלסטית מצד אחד ועם ערכים עיצוביים עכשוויים מצד שני.

ברצוני להודות למוזיאון בית אהרון כהנא המארח את התערוכה, ולגברת אינה ארואטי, אשר התמסרה ללא לאות למימוש התערוכה מכל הבחינות: האוצרותית, העיצובית והארגונית. תודה נוספת היא לשאר חברי הועדה האמנותית: יואב דגון ואילן ויזגן. כמו כן ברצוני להודות לעריית רמת-גן: למר אלי לביא, מנהל הרשות לתרבות ואמנות, ולגבי גילה כהן מקרן רמת-גן, כי ללא תמיכתם ואמנם לא היתה יוצאת תערוכה זו אל הפועל.

אגודת אמני הקרמיקה בישראל רואה בתערוכה חשובה זו ארוע אמנותי שיחזק את הקשר בין האמנים לבין קהל שוחרי הקרמיקה בישראל. אני מאחלת לכל משתתפי התערוכה הצלחה בתערוכה זו, המהווה עוד נדבך משמעותי בקידום המדיה הקרמית בארץ.

שלומית באומן

אגודת אמני הקרמיקה בישראל

מוזיאון בית אהרון כהנא
אוצרת: שלומית באומן

שיר הלל לבוץ

פעם הייתי קדר. הייתי משוגע לעניין. האם תוכל לדמיין לעצמך מה זה לקחת גוש בוץ וליצור ממנו כל מה שעולה בדעתך? אתה מסובב את האבניים והבוץ מסתובב לו במעגל, כאילו היה מכושף, ואתה עומד מעליו ואומר: אני הולך ליצור מנורה והשד יודע מה עוד! ולזה קוראים להיות אדם: חירות!

ניקוס קוצנקיס, זורבה היווני

בסוף המאה העשרים, מפליא לעתים להבחין שהחומר הארצי, האנטי טכנולוגי כביכול, ממשיך להלהיב בני אדם והם רואים בו עדיין את אחד החומרים האנושיים ביותר הקיימים בתרבותם. מה כבר אפשר לעשות עם גושי בוץ שרופים בתנור, יאמרו הספקנים; הגיוני היה אולי להניח שבעידן שבו אנו חיים לא יזכה הבוץ-חומר למתמורפוזות חדשות. אך היצירות המוצגות בתערוכה פורסות לפנינו מגוון רחב של טכניקות ושל נושאים ובכך הן שבות ומבטאות את תכונותיו האקספרסיביות של הבוץ שגם בתקופתנו, למרות הכל, הן עדיין מסוגלות להניע אותנו רגשית.

לצד יצירות עכשוויות מציגה התערוכה יצירות "היסטוריות", שנוצרו בידי קרמיקאים ותיקים ורבי אמנים ישראלים מאז שנות השלושים. אלה פותחות צוהר להתחלות הראשונות של העיסוק הישראלי בקרמיקה. חלוצות בתחום היו **חווה סמואל** ו**פאולה אהרונסון**, שכבר בשנות השלושים, עם עלייתן ארצה, ייסדו את בית המלאכה "כד וספל" בראשון לציון.¹ שתי האמניות הקדישו את עיסוקן בראש ובראשונה לפיתוחו של סגנון ישראלי מקורי. **הדויג גרוסמן**, שעלתה ארצה בשנת 1933, עסקה אף היא בפיתוח ובהוראת הקרמיקה. לאחר ניסיון של עשרים שנות עבודה, בראשית שנות החמישים, מבחין החוקר גדעון עפרת בשתי מגמות עיקריות בתחום הקרמיקה הישראלית: האחת מתאפיינת ביצירת כלים בעלי זיגוגים עם עיטורים דיקורטיביים. במגמה האחרת מונח דגש צורני על דרך הטיפול במהות, תוך חיפוש אחר חומרים מקומיים וכינון היצירה הקרמית על צורות ים-תיכוניות קדומות. למגמה השנייה שייכת **חנה חריג-צונץ**, שהניחה דגש על שימוש בחומרים מקומיים ועל ההיסטוריה המקומית.²

לצד אמנים שהקרמיקה הייתה תחום עיסוקם העיקרי, מציגה התערוכה יצירות קרמיות של אמנים ישראלים ותיקים, המוכרים דווקא כציירים. אצל אלה קיים שלב מעניין של עיסוק בקרמיקה, המהווה סטייה מהכיוון העיקרי של העבודה במדיום הדו ממדי של הציור. מעבר כזה מאפיין את התהליך היצירתי של כמה מרבי האמנים של המאה העשרים כמו פאבלו פיקאסו, חואן מירו, סלודור דאלי ואחרים. לפנייה לעיסוק בקרמיקה שתי סיבות עיקריות: האחת מתבססת על ההיבט הפיסולי של מדיום העבודה בחומר, כלומר, פנייה לעיסוק בתלת ממד, לעיסוק במלאכת בנייה וצירוף באמצעות גושי חומר, גישה המספקת לאמן הזדמנות להגיע למעין אתגרת במלאכת הציור שלו. הסיבה השנייה היא האפשרות לעסוק בתבליט, במדיום שהוא מעין "אזור דמדומים" בין הציור לפיסול.

התבליט הקרמי מספק לצייר מצע אידיאלי, מלא סיפוקים מידיים; זהו מצע רך, פלסטי, בר שינויים, המהווה ניגוד טוטלי

למצע הבד שהצייר רגיל אליו. על מצע החומר יכול האמן ליצור רישומים ספונטניים (בכלי חד), למחוק אותם, להוסיף עליהם, לעוות אותם, "למתוח" אותם, וכן הלאה. בטכניקת הציור כל כתם צבע המונח על הבד נגלה לעין הצייר ישירות. השימוש בציור הקרמי הוא היפוך מושלם של אותו תהליך. זאת בשל העובדה כי ברגע הציפי של לוח/כלי הקרמיקה בחומרי הציור אין האמן רואה מיידית את הגוון שלהם. לפני השריפה בתנור חומרי הציור חסרי צבע. לפיכך, מלאכת הציור הקרמי מעניקה לאמן הן רגעי קסם של סקרנות וציפייה לבלתי נודע והן גורם של הפתעה כשהלוח/כלי מוצא מן התנור.

העיסוק בקרמיקה העניק **לפנחס אברמוביץ'**, **ליחזקאל שטרייכמן** ו**לאהרון כהנא** הזדמנות לערוך סטייה יצירתית מהציור – תחום עיסוקם העיקרי. מצע החומר ששימש אותם ליצירת תבליטים פתח (בפני לפחות שנים מהם) אפשרויות אינסופיות ליצירת מעברים הדרגתיים בין ה"ציור" ל"מפוסל". הציור הקרמי העניק להם את מרכיב ההפתעה שבמלאכת היצירה עצמה וגם תאם את גישתם המופשטת לציור בין אם מופשט גיאומטרי ביצירתו של כהנא או "מופשט לירי" ביצירתם של אברמוביץ' ושל שטרייכמן. תכונת ה"ניולה" של צבעי הציור מזכירה בתוצאה הסופית שלה את נילת הצבע בציור השמן או בציור בצבעי-מים. וכך, מהו שהחל אולי כסקרנות של אמן העובר לעבוד במדיום שונה, הניב ביצירות הקרמיקה של השלושה יצירות פיסוליות קטנות ממדים, שעיקרי התפיסה האמנותית של כל אחד מהם באים בהן לידי ביטוי ראשוני, ישיר וקומפקטי.

המגוון העשיר של החומרים, הטכניקות וההתייחסות האישית של כל אחד מהאמנים העכשוויים המציגים בתערוכה אינם מאפשרים, כביכול, למצוא להם מכנה משותף. אך בכל זאת; היצירות המוצגות כאן מהוות בבואה לכמה נושאים המעסיקים את אמני ישראל בכלל ואת אמני הקרמיקה בפרט. אחד מאלה הוא מחקר ובחינה של המדיום עצמו או, במלים אחרות, עיסוק במאפיינים המשמעותיים ביותר של תחום הקרמיקה, המעניקים לו "יחודיות" על פני תחומי האמנות האחרים, עיסוק בהיסטוריה של העבודה בחומר, במסורות ובמיתוסים הקשורים בו. נושא זה מאופיין בשאיפה להמשיך ולשכלל את המסורת הוירטואוזית של עבודת האבניים ושל הציפי בציור לכדי יצירת הרמוניה אסתטית מושלמת בין צורת הכלי ופני השטח שלו. זהו ההיבט ה"קלאסי" של תחום הקרמיקה; הוא בא לידי ביטוי ביצירותיהם של **דוד בלומנטל**, היוצר כדים בעלי זיגוג אחיד, חיזור, בצבעי תכלת צנועים, המשלמים בהרמוניה את צורתו המיוחדת של הכד. **יהודית חלפון** יוצרת כדים (או כלי קיבול) קלאסיים אותם היא מצפה בציור כחול שאותו משלים המכסה השחור. מלאכת האבניים שלה מורה על חיפוש אחר הרמוניה "פשוטה" של צורה ומידקס. חיפוש דומה, המניב תוצאות שונות לחלוטין, אפשר למצוא ביצירותיהם של **מאיר מוהבן** ושל **יעל גורפינקל-פסטרנק**.

פן מסורתי אחר שבו עוסק מדיום הקרמיקה הוא הרחבת מושג הפונקציונליות של הכלים הנוצרים בתחום הן מבחינת גודלם והן מבחינת המגוון שלהם. כאן אפשר למצוא חיפוש אחר תחומים נוספים שבהם נוצרים אובייקטים פונקציונליים שאינם כלי האוכל או כלי ההגשה המסורתיים. יצירותיהן של **ציפי איתי** ו**גילה בן דוד** למרות שנוצרו בסגנונות שונים לחלוטין שייכות לתחום זה. האובייקטים שיצרה איתי נועדו לשיבה; הם מזכירים צורות מן הטבע שהוגדלו עשרות מונים מעל לקנה המידה האוטנטי שלהם: פקעות, חלוקי נחל, גושי סלע עגולים עו בעלי חיים תת ימיים. בן דוד יצרה גופי תאורה העשויים חומר שרוף חשוף.

ההתקרבות אל תחום הפיסול היא גישה אוניברסלית אחרת המאפיינת את היצירה בתחום הקרמיקה בעשורים האחרונים. התפיסה הקלסית של העיסוק בקרמיקה, שהקדישה את מיטב מרצה ליצירת כלים שימושיים, הולכת ונעלמת בגישה הפיסולית, שאינה רואה כעובדה מחייבת שתהיה פונקציה מוגדרת ליצירות מתחום הפיסול. בהתאם, התפיסות המכתיבות את אופי היצירות הפיסוליות בתחום הקרמיקה מקבילות לאלו מתחום הפיסול; הן שואבות את השראתן מדמות האדם, מבעלי חיים ומצמחים שבטבע, או מהעיסוק במופשט. את דמות האדם המפוסלת בחומר אפשר למצוא ביצירותיה של **אוה אבידר** היוצרת מעין "דיוקן קבוצתי" של "משפחה": נשים יושבות ומאחוריהן דמויות גברים. פסליה של אבידר עשויים

חומר שחור שעליו הוסיפה האמנית דגם לבן משורטט של עגור. פרצופי הנשים זהים: אף מחודד, קרחת, שדיים גדולים. "משפחה" המשרתת איכויות של חידלון ומוות. גישה שונה בתיאור דמויות בעלות סממני גוף אנושיים נגלית ביצירותיה של **חנה מילר**, המציגה "פסלים בובות" העשויים חומר מצופה אנגובים; יצוריה הדמיוניים שופעים חומר המוענק להם בזכות הצירופים המוזרים של מרכיבי הגוף השונים שלהם. **דלית טיאר** יוצרת דמויות בעלות גוף אנושי, שהן ספק בני אנוש ספק יצורים דמיוניים בעלי כנפיים ומאפייני גוף מוזרים. דמות האדם שלה מכונפת וחסרת ידיים. את ראשה מעטרת "כרבלת", ומאפיין אנושי נוסף נקשר לה: אבר מין זכרי בזיקפה. היצור הדמיוני נתון בתוך מעין גוש אבן האופף אותו מכל עבר וחוסם את יכולתו להתחבר עם החלל שמחוץ. היצורים "על הכרובים" מעשה ידי **מוד פרידלנד**, הן דמויות העשויות חומר מצופה בציגוג חום וורוד. היצורים חסרי ידיים וחסרי מין. על כתפיהם מעין "כנפיים" של פרפר או, אולי "סנפירים" של דג. הטורסו עשוי מגליל, שאליו מודבקות רגליים, שניכרים עליהן סימני העבודה על האבנים; סימנים אלה מופיעים גם בראש ובתלתלים. התייחסות דומה בתהליך בריאת יצורים מוזרים אפשר למצוא בפסליו של **דייוויד מוריס**. היצורים שלו עשויים צירוף של דמויות אדם, מלאכים (או יצורים מעופפים אחרים) ובעלי חיים. הם מדברים בשפה אילמת של טקסים ופולחנים מיסטיים, שאינם ניתנים לפענוח ובהם תערובת של מוטיבים מאמנות הפיסול של המזרח התיכון הקדום, המזרח הרחוק ואולי גם סממנים מתרבויות דרום אמריקה. גם ב"חיות" של **מרק יודל** אפשר למצוא הד לאותן תרבויות רחוקות: ל"חיה" שיצר ראש אנושי, בעל תווי פנים אפריקניים, והיא בעצם כלי קיבול חלול; בכך היא ממשיכה את התפקיד המסורתי של כלי החרס עתיקים.

התייחסות שונה לגוף האדם קיימת בתבליטיה של **טליה טוקטלי**. היא מרכזת את מבטה באגן הירכיים ובתיאורה יש ספק דיוק אנטומי של מערכת העצמות הספציפית המרכיבה את האגן, ספק היבט פנטסטי שלו. את הדימוי החזותי של האגן צולבים בתבליטיה קווים אנכיים ואופקיים המעלים אסוציאציות למלאכת המיכוד. שבה נוקט טכנאי הרנטגן כשהוא מכון את שפופרת המכשיר אל האובייקט המוכן לצילום/הקרנה. הבחירה של טוקטלי בחומר שרוף לבן, "מלכולך", הנוטה לגון בז יוצרת איחוד מושלם בין צבעו של התיאור האמנותי לבין הגוון האמיתי של האובייקט המתואר: עצמות. ההרס הנקשר אצלנו עם קרני הרנטגן מעניק ליצירות קטנות הממדים את כוחן האקספרסיבי.

מתחום הפיסול נלקחת גם ההשראה ליצירת אובייקטים מופשטים המבוססים בדרך זו או אחרת על מוטיבים צמחיים, על אברים של בעלי חיים, כשאלה עוברים תהליך הפשטה. האובייקטים פסלים של **גי'ן מאיר**, העשויים חרסניה, מציגים צורות נקיות, מופשטות, היוצרות שלמות בין חומר לצורה. ה"אלמוג" של **רחל כדמור** מציג גוף מופשט בתלת-ממד המהווה מטמורפוזה בחומר: הצורות מבוססות על פני-השטח ועל קווי-המיתאר של אלמוג דמיוני. המירקם הכמעט ריאליסטי של האלמוג, כפי שהוא בטבע, נוצר באובייקט באמצעות מלאכת "שיחזור" ידנית של נקבים.

השראה אחרת, ליצירת אובייקטים פיסוליים שלא מן הטבע, משמשים חפצים דוממים: שולחנות, מזבחות, כסאות, קופסאות ועוד רבים אחרים. את אלה אפשר למצוא ביצירותיה של **ג'יתית טן-פי** היוצרת כלים כאילו טקסיים, מעין שולחנות המיועדים להצגת מנחה כלשהי. צורת רגליהם מזכירה מרכיבים אדריכליים ממצרים העתיקה וכאן נסתר מאתנו אופייה של המנחה המוגשת. ב"יוצאת מהארון" יוצרת **נינה צורן** מבנה קופסתי עדין ושברירי העומד על רגליים קטנות. על "גג" המבנה הדמיוני מופיעה עבודת שיבוץ של שברי קרמיקה. ה"מרפסת" עטורה בעציצים, שביניהם רובצים להם בעדינות כלבים וחתולים קטנים, השובבים דמות של אשה ערומה: מעין חלום פנטסטי מלא דקויות של חומר.

תופעה נוספת האופיינית לתקופתנו מתייחסת למסורות ולמיתוסים הקשורים באמנות הקרמיקה ולניסיון להרוס ולנתץ אותם. בכמה מהיצירות המופיעות בתערוכה אפשר לעמוד על מעשים של "שבירה", של "ניתוח", של "פירוק" ושל "בנייה מחדש". כל מעשה שבירה מהווה התנגדות סמלית לתפיסה הקלסית של העיסוק בקרמיקה. המעשה מבוסס על תפיסה פוסט-מודרנית, המתייחסת למסורות ולמיתוסים הקשורים באמנות, אותם היא נוטה להרוס ולנתץ, לפרק לגורמים

ולהרכיב מחדש. גישה זו באה לידי ביטוי בהריסה מכוונת של כלים העשויים חומר, אותם יוצר האמן בעבודה על האבנים. הוא מועך את הכלים בעודם לחים, ושוּרף אותם בתנור במצבם השפוף. כך נוצרת אמירה אמנותית על מדיום הקרמיקה עצמו, המתקוממת נגד השלמות הוירטואוזית הקלסית. גוף ה"חיה" של מוד פרידלנד (עז? תיש?) עשוי מבסיסי כדים שנמעכו ונעשו פחוסים. זהו פסל שטוח, ששימני העבודה על האבניים מופיעים על כל חלקיו אך אין הוא משמש כלל ככלי-קיבול. שבירה ומחקר צורני מאפיינים את העמודים שיצרה **זיוה בן ערב**. כל גופם השבירי עשוי מעין כסות "קשקשים" שנוצרה ממגע אצבעותיה בחומר הרך. ירעות החומר הקטנות והשטוחות המרכיבות אותם מתחברות אחת לשנייה בצורה שבירית, הסותרת מבחינה חומרית את עמידתם האיתנה. טכניקת השריפה המיוחדת גרמה להיווצרותם של מירקמים צבעוניים עשירים, מלאי דקויות וניגודים.

ממעשה השבירה נובעת תופעה מעניינת שבה נוצק היפוך בהבטים הסמליים-קלסיים של הכד. ככלי קיבול למזון, למים או לין, היה הכד מאז ומתמיד מטפורה לחיים. ככלי קיבול לעצמות המת או לאפרו היה מטפורה למוות. שני ההיבטים הסמליים האלה מעוררים ומעוותים בתפיסה הפוסט-מודרנית. בכמה מהיצירות המוצגות בתערוכה, הכד אינו מסמל דווקא מוות או חיים: דימויו מערער היבטים סמליים אלה ולעתים הופכים אותם על-פיהם. תכונתו הבסיסית של הכד ככלי קיבול נמחקת ביצירות של **דני דייז**. כדיו "שבורים" פיזי, ו"מאחים" ב"תחבושות" ברזל; אלה הם כלים אימפוטנטים. המכל הכדי של דייז אינו מסוגל להכיל תכולה כלשהי ובשל כך הוא "בוגד" ביעודו המקורי. הצורה המיוחדת של כדיו מקשרת ביניהם לבין פעמונים או תופים קדמונים ובעמידתם השותקת הם משדרים מוסיקה אילמת. התייחסות מושגית לתכולה ולמעטפת של הכד כאובייקט באה לידי ביטוי ביצירותיה של **לידיה זבצקי**. הכד שיצרה עשוי עבודת אבניים והאמנית העניקה לו מירקם וצבע "יחודיים". מעבר לעיסוק בכד עצמו זבצקי הוגה גם במכסה הסוגר אותו. הסגר הוא כד בפני עצמו, העשוי אף הוא על האבניים. למה משמש הכד? מהו הנזל, האבקה, או הגבישים האגורים בתוכו? בכד של זבצקי נרמז התוכן הפנימי של הכד בפני השטח החיצוניים שלו. התכולה שלו היא דמיונית וקסומה. עושר פני השטח של הכד מציב אפשרויות אין ספור לפענוח מהות תוכנו הפנימי. האם מכיל הכד רעל, או שמא את סם החיים?

החיפוש אחר מאפיינים מקומיים, ישראליים, מכון קבוצות שונות של אמנים בישראל. החיפוש בא לידי ביטוי בציור הישראלי, בפיסול, באדריכלות, במיצבים ובמיצגים. אין פלא אפוא שאפשר למצוא לו הד בעבודות הקרמיקה הנוצרות בארץ. אחד מביטוייה החזותיים של המקומיות הישראלית מופיע בעבודות הקרמיקה באמצעות ההתייחסות הסמלית לממצאים ארכיאולוגיים; איזכור הממצאים ביצירות הקרמיקה נובע מתפיסה בסיסית הרואה קשר בין קיומנו בהווה לבין העבר המפואר של תקופת התנ"ך. הממצאים הארכיאולוגיים – שברי פסלים או שבירים של כלים קרמיים – מסמלים את העבר בדרך הברורה ביותר. הם נעשו למוטיב נפוץ באמנות הפלסטית הישראלית ולפיכך טבעי הרבה יותר שהם מופיעים בעבודות הקרמיקה, בשל המדיום האמנותי הקושר ביניהן. ההתייחסות לממצאים הארכיאולוגיים מאפשרת לאמן הישראלי לבטא את רעיון הקשר עם העבר וכך להגיע למוטיבים הלקוחים מתרבויות עתיקות שהיו קיימות באזורנו, כמו התרבות השומרית, האכדית והמצרית.

המגשים וה"מבנים-קופסאות" של **סניה אנגלשטיין** מבוססים על אבות טיפוס ארכיאולוגיים. היא מחייה בהם מוטיבים מהתרבות הכלוקטית ומצרפת אליהם דגם החוזר על עצמו של "ניקוב ככברה". הפסל הקטן של **גדולה עוגן** נראה כאילו זה עתה הוצא מבטן אדמת החפירה הארכיאולוגית. זהו אובייקט המזכיר בצורתו את פרי הרימון, מוקף מעטפת שצורתה מופשטת. גוון היצירה כולה הוא גוון חלודה, המעלה אסוציאציות של מתכת מתכלה שהתאבנה. בסיס הפסל עשוי בוך שמעורבבים בו קני קש. הרימון, אחד מסמלי השפע של חבל הארץ הספציפי שבו אנו יושבים, כאילו התאבן ביצירתה, והוא מקרין יותר היבטים של מוות וחידולן מאשר יופי ועושר חקלאי. חיבור דומה בין ההווה לעבר נרמז ביצירתה של **יעל עצמוני-פרייברג** המציבה כדים ומכלים שצורתם "עתיקה", שעליהם היא מקרינה דימויים מצולמים מן ההווה.

היצלמיות" של מוניקה הדרי הם תבליטי קיר העשויים מעין "קיפולים" של יריעות חומר שכאילו נמתחו על פני שלד דמיוני של חוט ברזל. הם שבריריים במיוחד, דקים, וכמעט חסרי משקל. צורתם רומזת אולי לתווי פנים של פרצופים מאורכים שכאילו נלקחו ממוטיבים של הפיסול הציקלדי.

הכדים, ה"כדים השבורים", הפסלים הקרמיים והאובייקטים השונים המרכיבים את התערוכה מעידים על מגוון רחב של דרכי התייחסות לחפץ ספציפי אחד: התמקדות בצורתו המורפולוגית, במטענים הסמליים שנקשרו לו ובהתבוננות פסיכולוגית חברתית על מהותו. כל דרך יצאה אל מסע הגילויים שלה מנקודת מוצא משותפת של העיסוק בחומר. תוצאות החיפושים והתגליות יוצקות בפשטותו הראשונית של מושג הכד הקרמי מורכבויות ודקויות ואלה יוצרות שיר הלל ייחודי לבוץ.

אליק מישורי

¹ גדעון עפרת, ראשית הקרמיקה הישראלית, 1962-1932, קטלוג תערוכה, ללא תאריך (שנות התשעים), עמ' 9-10

² שם, עמ' 12

עירית אבא
IRIT ABA

ילידת 1953, ישראל

BORN 1953, ISRAEL

קערה, 1997, עבודת אבניים
BOWL, 1997, WHEEL THROWING

46 X 46 X 11

אווה אבידר
EVA AVIDAR

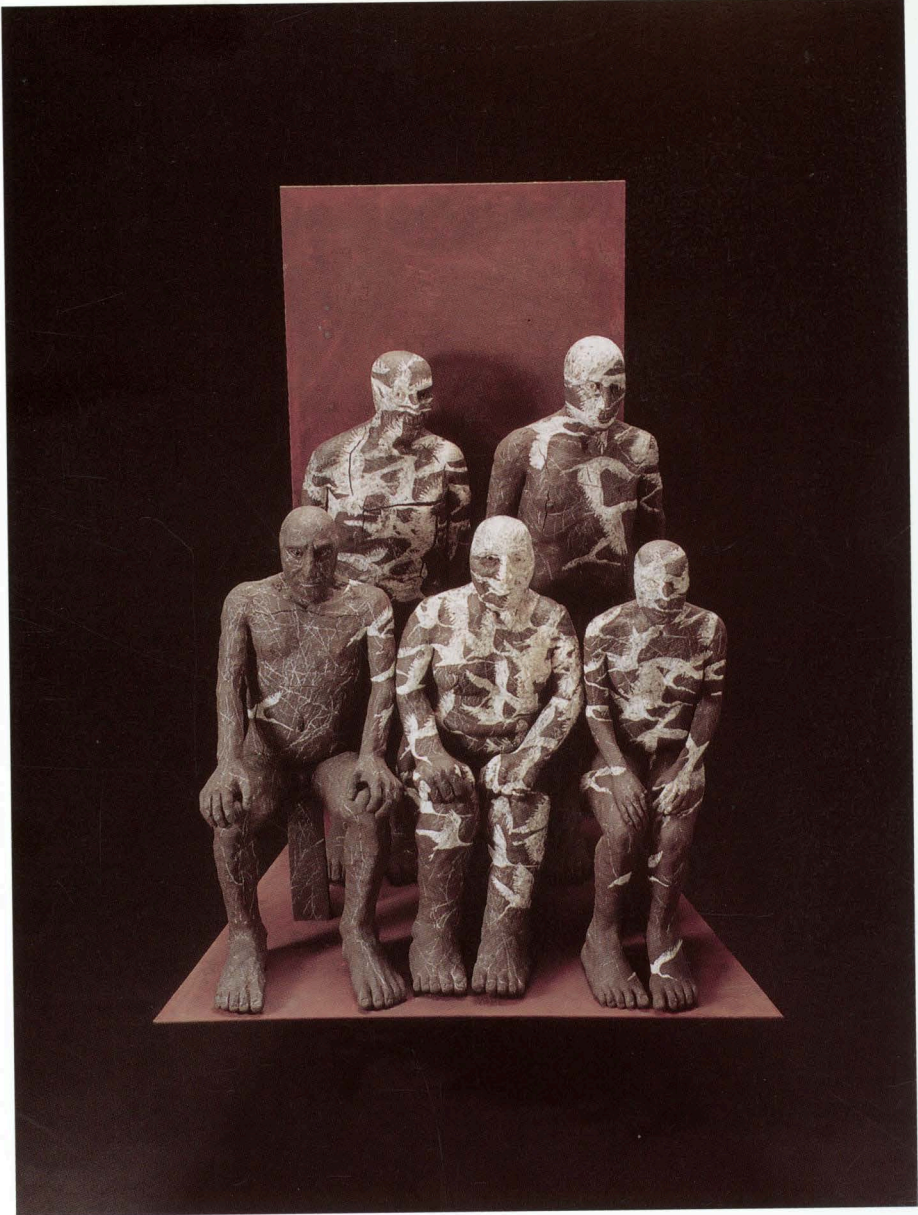
ילידת 1960, רומניה
בישראל משנת 1974

BORN 1960, RUMANIA
IN ISRAEL SINCE 1974

משפחה, 1990, חומר קרמי וברזל, אבנית
FAMILY, 1990, CLAY AND IRON, STONEWARE

106 X 65 X 50

אודי אבן
UDI EVEN

יליד 1959, ישראל

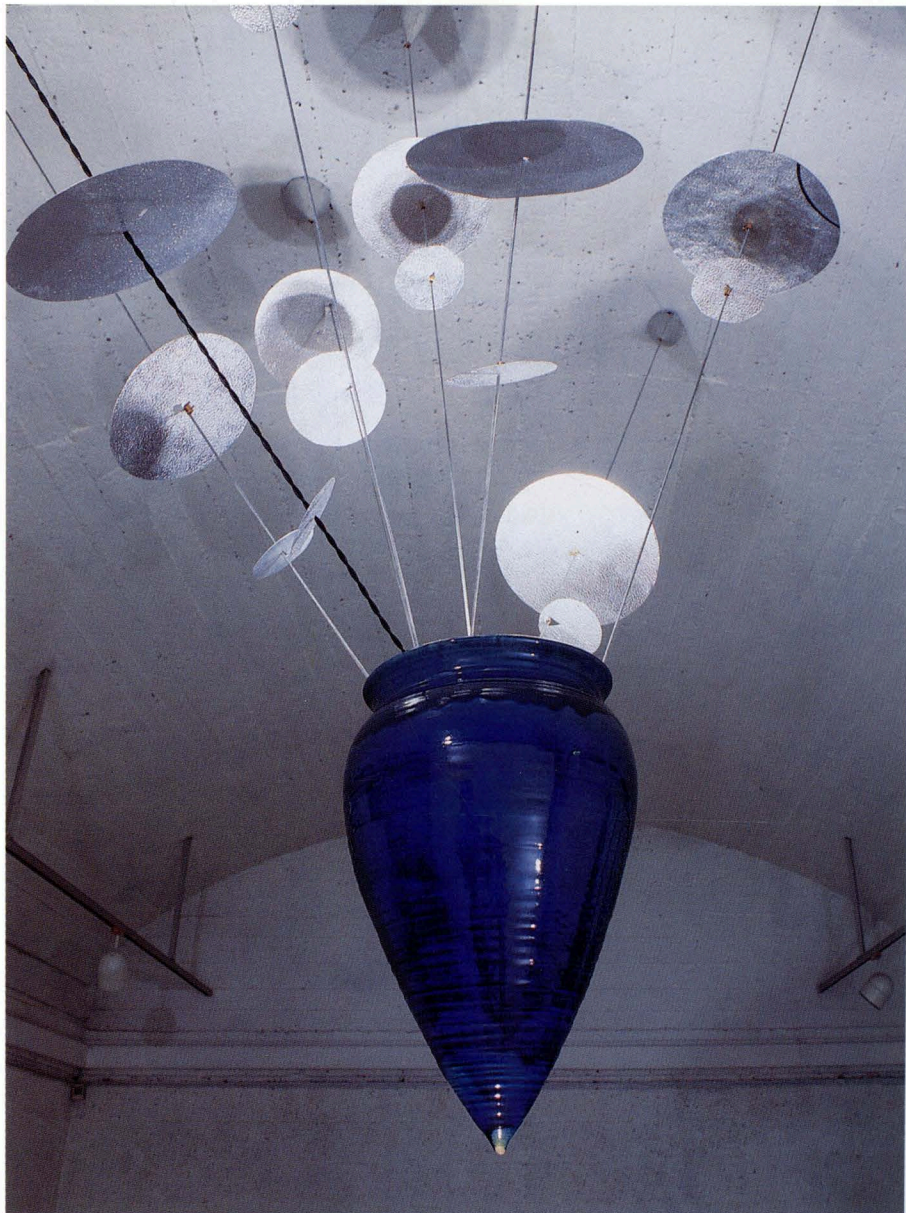
BORN 1959, ISRAEL

ואזה, 1998, טכניקה מעורבת

VASE, 1998, MIXED TECHNIQUE

180 X 180 X 210

אריאלה אברהמסון
ARIELA ABRAHAMSON

ילידת 1972, ישראל

BORN 1972, ISRAEL

חלל חיים (פרט), חומר קרמי וחוט נחושת, 1997
LIFE SPACE (DETAIL), 1997, CLAY AND COPPER WIRE

30 X 10 X 10

פנחס אברמוביץ'
PINCHAS ABRAMOVIC

יליד 1909, ליטא
בישראל חשנת 1929
נפטר בשנת 1986

BORN 1909, LITHUANIA
IN ISRAEL SINCE 1929
DIED IN 1986

סוס, שנות ה-50, בניית יד
HORSE, THE 50'S, HAND BUILDING

בהשאלת גב' אמה אברמוביץ'
LENT BY MRS. EMMA ABRAMOVIC

פאולה אהרונסון
PAULA AHRONSON

ילידת 1908, גרמניה
בישראל משנת 1933

BORN 1908, GERMANY
IN ISRAEL SINCE 1933

חנוכיה, בניית-יד
HANUKKAH CANDELABRUM, HAND BUILDING

27 x 25 x 10

טנט אווקה
TENAT AWAKA

ילידת 1954, אתיופיה
בישראל משנת 1992

BORN 1954, ETHIOPIA
IN ISRAEL SINCE 1992

דמות עם כד, 1998, בניית יד ועבודת אבניים
FIGURE WITH POT, 1998, HAND BUILDING AND WHEEL THROWING

23 x 15 x 8

מאירה אונא
MEIRA UNA

ילידת 1947, ישראל

BORN 1947, ISRAEL

קיץ, 1986, בניית יד, אבנית

SUMMER, 1986, HAND BUILDING, STONEWARE

55 X 45 X 22

ציפי איתי
TSIPI ITAI

ילידת 1936, בלגיה
בישראל חשנת 1950

BORN 1936, BELGIUM
IN ISRAEL SINCE 1950

ללא כותרת, 1988, בניית יד, אבנית, חיצור בתנור גז 1250°C
UNTITLED, 1988, HAND BUILDING, STONEWARE, 1250°C

40 x 75 x 80

מיכל אלון
MICHAL ALON

ילידת 1951, חיפה

BORN 1951, HAIFA

כלי, 1998, עבודת מבניים
VESSEL, 1998, WHEEL THROWING

26 X 35 X 35

תניה אנגלשטיין
TANIA ENGELSTEIN

ילידת 1950, ישראל

BORN 1950, ISRAEL

חבנה, 1996, בניית יד, אבנית, פורצלן

STRUCTURE, 1996, HAND BUILDING, STONEWARE, PORCELAIN

60 X 21 X 21

שלומית באומן
SHLOMIT BAUMAN

ילידת 1962, ישראל

BORN 1962, ISRAEL

ללא כותרת, 1996, כד פלסטיני ואריחים מודפסים
UNTITLED, 1996, PALESTINIAN POT AND PRINTED TILES

30 X 45 X 26

נעמי ונורה
NAOMI & NORA

ביטר נעמי
NAOMI BITTER

ילידת 1936, ישראל
BORN 1936, ISRAEL

נורה כוכבי
NORA KOCHAVI

ילידת 1934, גרמניה
בישראל משנת 1939
BORN 1934, GERMANY
IN ISRAEL SINCE 1939

סולמות, 4-1993, חומר שחור שרוף, ברזל, בטון, במבוק
LADDERS, 1993-94, FIRED BLACK CLAY, IRON, CONCRETE, BAMBOO

עובדות וחתימות יחד משנת 1962
WORK AND SIGN TOGETHER SINCE 1962

דוד בלומנטל
DAVID BLUMENTHAL

יליד 1953, ישראל

BORN 1953, ISRAEL

שני כדים, 1989, עבודת אבניים

TWO POTS, 1989, WHEEL THROWING

45 X 9 X 9 - 43 X 8 X 8

יוסף בלומנטל
JOSEF BLUMENTHAL

יליד 1911, גרמניה
בישראל משנת 1933
נפטר בשנת 1994

BORN 1911, GERMANY
IN ISRAEL SINCE 1933
DIED IN 1994

כד, 1962, בניית יד
POT, 1962, HAND BUILDING

32 X 22 X 21

רױטל בן-אַשׁר נבױ
REVITAL BEN-ASHER NEVO

ילידת 1969, ישראל

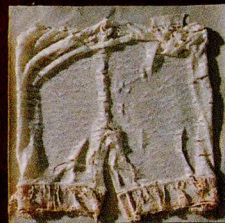
BORN 1969, ISRAEL

איקס מיקס דריקס, 1996, פורצלן

NOUGHTS AND CROSSES, 1996, PORCELAIN

90 x 90 x 5

גילה בן-דוד
GILA BEN-DAVID

ילידת 1952, ישראל

BORN 1952, ISRAEL

קיר אור - מיכמן, 1995, בניית יד במשטחים, אוקסידציה, 1200°C
LIGHT WALL - MICHMAN, 1995, HAND BUILDING IN SLABS, OXIDATION, 1200°C

20 X 41 X 13

אורה בן-טוב רון
ORA BEN-TOV RON

ילידת ישראל

BORN IN ISRAEL

חזבח, 1997, בניית יד

ALTAR, 1997, HAND BUILDING

160 X 33 X 33

זיוה בן-ערב

ZIVA BEN-ARAV

ילידת 1955, ישראל

BORN 1955, ISRAEL

ללא כותרת, 1990, בניית יד, שריפת עישון

UNTITLED, 1990, HAND BUILDING, SMOKE FIRING

145 X 30 X 30 - 150 X 22 X 22

ישראל בנקיר
ISRAEL BANKIR

יליד 1943, רוסיה
בישראל חשנת 1950

BORN 1943, RUSSIA
IN ISRAEL SINCE 1950

אגרטים, 1995, עבודת אבניים, טרה סיגילטה
VASES, 1995, WHEEL THROWING, TERRA SIGILLATA

25 X 16 X 16 - 34 X 23 X 23

אסתר בק
ESTHER BECK

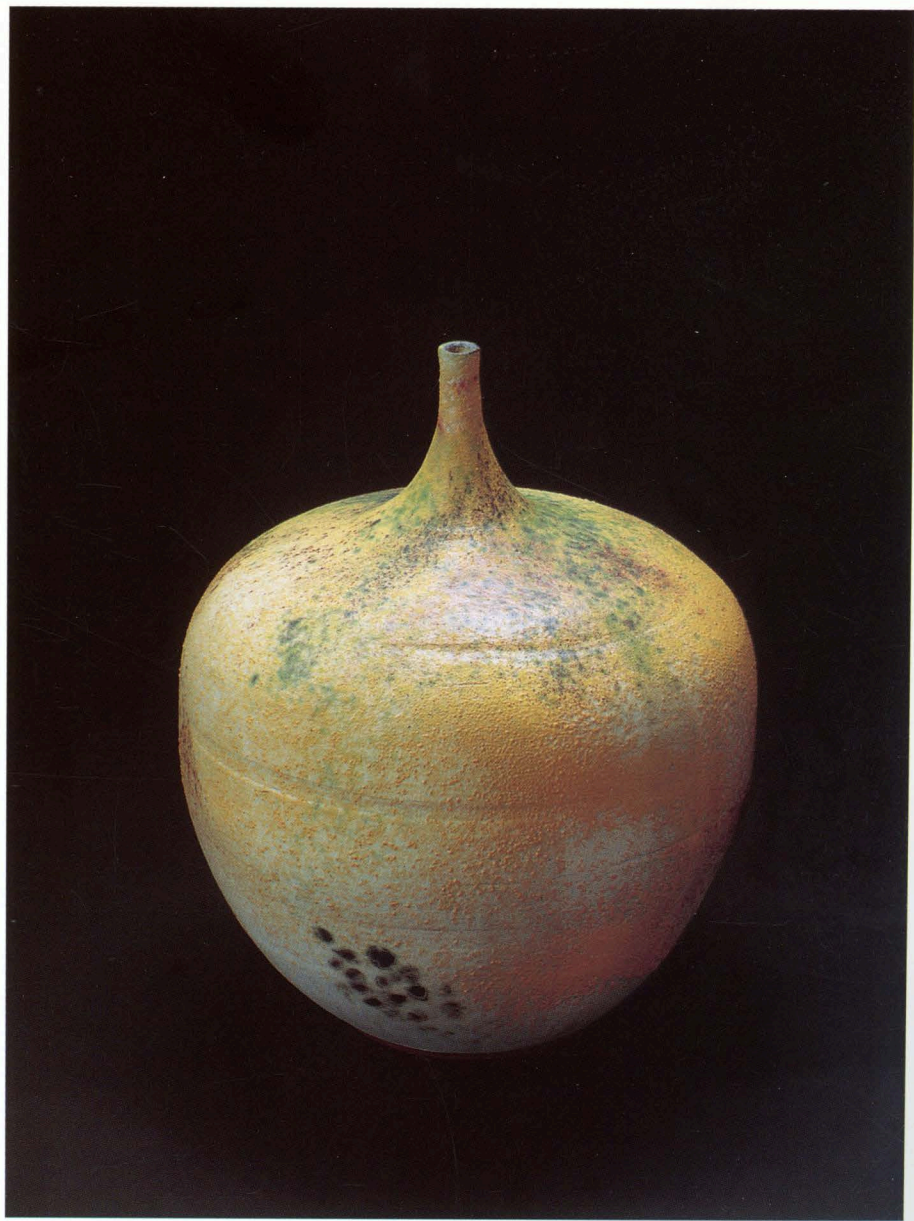
ילידת 1951, גרמניה
בישראל משנת 1977

BORN 1951, GERMANY
IN ISRAEL SINCE 1977

כד, 1997, עבודת אבניים
POT, 1997, WHEEL THROWING

50 x 30 x 30

ענת בראל
ANAT BAREL

ילידת 1955, ישראל

BORN 1955, ISRAEL

חתכי אור (פרט), 1995, בניית יד

SECTIONS OF LIGHT (DETAIL), 1995, HAND BUILDING

20 X 15 X 5

נחום גוטמן
NACHUM GUTMAN

יליד 1898, סרביה
בישראל משנת 1905
נפטר בשנת 1980

BORN 1898, SERBIA
IN ISRAEL SINCE 1905
DIED IN 1980

אישה עם ציפורים על ראשה, שנות ה-70, בניית יד
WOMAN WITH BIRDS ON HER HEAD, THE 70'S, HAND BUILDING

בהשאלת מוזיאון נחום גוטמן
LENT BY THE NACHUM GUTMAN MUSEUM

39 X 17 X 10

לורי גולדשטיין
LORY GOLDSTEIN

ילידת 1965, ארה"ב
בישראל חשנת 1974

BORN 1965, U.S.A.
IN ISRAEL SINCE 1974

אגרסל, 1994, בניית יד
VASE, 1994, HAND BUILDING

34 X 25 X 17

יעל גורפינקל-פסטרנאק
YA'EL GURFINKEL-PASTERNAK

ילידת ישראל

BORN IN ISRAEL

מיכל, 1998, עבודת אבניים, טרה סיגילטה ושריפת עישון
RECEPTACLE, 1998, WHEEL THROWING, TERRA SIGILATTA, AND SMOKE FIRING

30 X 28 X 28

צבי גלי
ZVI GALI

יליד 1924, חיפה
נפטר בשנת 1962

BORN 1924, ISRAEL
DIED IN 1962

דמות, שנות ה-50, עבודת אבניים
FIGURE, THE 50'S, WHEEL THROWING

בהשאלת גבי אווט צ'ופק
LENT BY MS. YVETTE CHUPAK

45 X 10 X 10

הדוויג גרוסמן-להמן
HEDWIG GROSSMANN-LEHMANN

ילידת 1902, גרמניה
בישראל משנת 1933
נפטרה בשנת 1998

BORN 1902, GERMANY
IN ISRAEL SINCE 1933
DIED IN 1998

כד, 1943, בניית יד
POT, 1943, HAND BUILDING

בהשאלת מוזיאון ארץ ישראל, תל-אביב
LENT BY THE ERETZ-ISRAEL MUSEUM, TEL AVIV

דניאל דייוויס
DANIEL DAVIS

יליד 1950, ישראל

BORN 1950, ISRAEL

כד (מתוך "אישה מן הכדים"), 1991, עבודת אבניים
POT (FROM "WOMAN OF THE POTS"), 1991, WHEEL THROWING

110 x 60 x 60

מוניקה הדרי
MONICA HADARI

ילידת 1933, טרנסילבניה
בישראל משנת 1942

BORN 1933, TRANSYLVANIA
IN ISRAEL SINCE 1942

צלמיות (2 פריטים מתוך סדרה), 1993, בניית יד
IDOLS (2 PIECES FROM A SERIES), 1993, HAND BUILDING

67 X 15 X 11

לידיה זבצקי
LIDIA ZAVADSKY

ילידת 1937, פולין
בישראל חשנת 1961

BORN 1937, POLAND
IN ISRAEL SINCE 1961

דומם 1, 1993, קונסטרוקציה של משטחי פורצלן, רישום בעיפרון אנדרגליז
STILL-LIFE 1, 1993, CONSTRUCTION OF PORCELAIN SLABS, UNDERGLAZE PENCIL DRAWING

33 X 48 X 5

מיכל וג'יל ז'ורה
MICHAL AND GILLES JORET

ג'יל ז'ורה
GILLES JORET

יליד 1961, צרפת
בישראל חשנת 1995
BORN 1961, FRANCE
IN ISRAEL SINCE 1995

מיכל ז'ורה
MICHAL JORET

ילידת 1964, ישראל
BORN 1964, ISRAEL

כד, 1998, עבודת אבניים, שריפת רדוקציה, 1280°C
POT, 1998, WHEEL THROWING, REDUCTION FIRING, 1280°C

טלה זיו
TALA SIVE

ילידת 1944, ישראל

BORN 1944, ISRAEL

גוש חלקה בבז, 1998, בניית יד, 1200°C
BLOCK AND LOT IN MUD, 1998, HAND BUILDING, 1200°C

פנינה זמיר-עמיר
PNINA ZAMIR-AMIR

ילידת 1929, רומניה
בישראל משנת 1940

BORN 1929, RUMANIA
IN ISRAEL SINCE 1940

כד, 1998, בניית יד
POT, 1998, HAND BUILDING

31 X 51 X 51

יהודית חלפון-רכטמן
JUDITH HALFON-RECHTMAN

ילידת 1947, איטליה
בישראל משנת 1947

BORN 1947, ITALY
IN ISRAEL SINCE 1947

כד, 1998, עבודת אבניים
POT, 1998, WHEEL THROWING

36 X 17 X 17

מגדלנה חפץ
MAGDALENA HEFETZ

ילידת 1944, גרמניה
בישראל חשנת 1963

BORN 1944, GERMANY
IN ISRAEL SINCE 1963

הכפר ביתא בגדה המערבית בשנת 2005 (פרט), 1997, טכניקה מעורבת
THE VILLAGE OF BEITA ON THE WEST BANK IN THE YEAR 2005 (DETAIL), 1997, MIXED TECHNIQUE

60 X 40 X 4

חנה חר"ג-צונץ
HANNA HARAG-ZUNTZ

ילידת 1951, גרמניה
בישראל משנת 1940

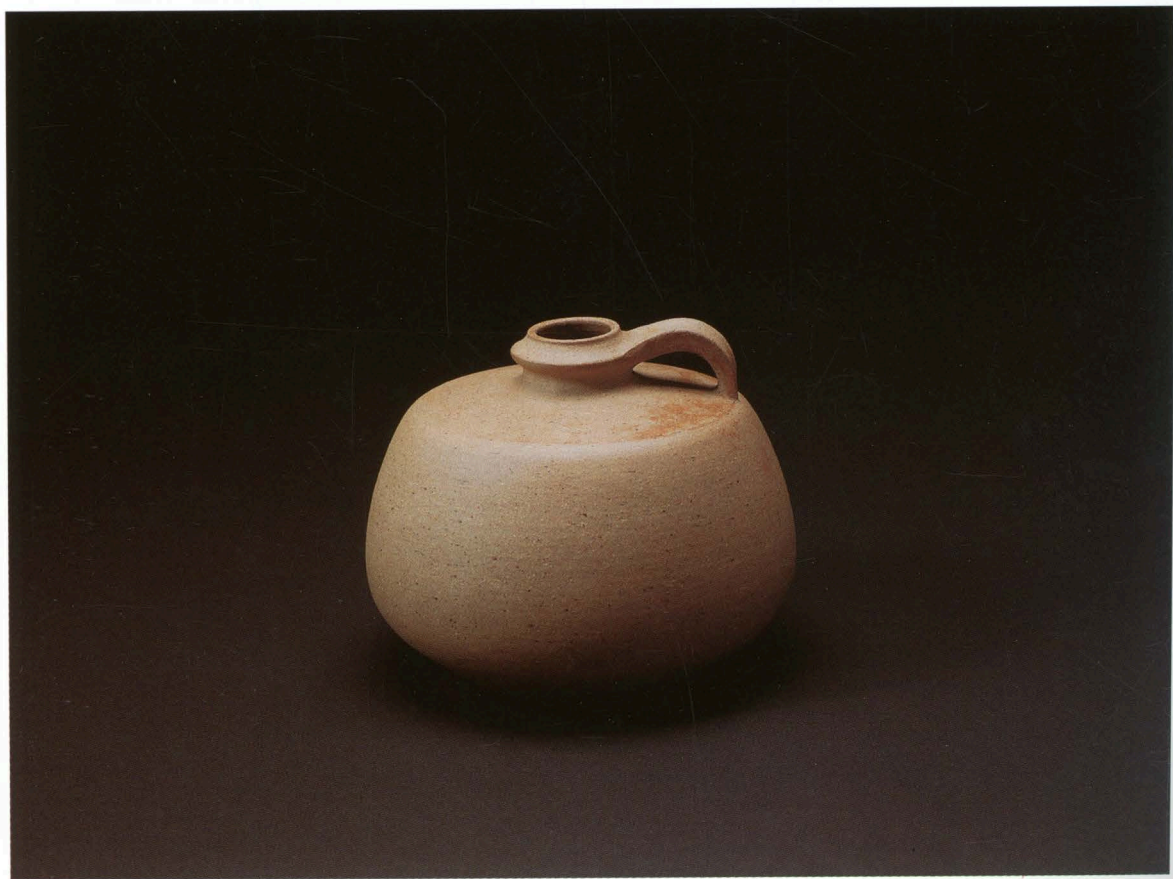
BORN 1951, GERMANY
IN ISRAEL SINCE 1940

כד, 1970, עבודת אבניים, אבנית
POT, 1970, WHEEL THROWING, STONEWARE

בהשאלת גב' אורה רטנר
LENT BY MRS. ORA RATNER

13 X 15 X 15

טליה טוקטלי
TALIA TOKATLY

ילידת 1949, ישראל

BORN 1949, ISRAEL

ללא שם (פרט), 1994, תבליט, פורצלן וחומרים קרמיים לבנים נושפים, 1180°C
UNTITLED (DETAIL), 1994, RELIEF, PORCELAIN AND OTHER WHITE CLAYS 1180°C

42 X 28 X 3

דלית טיאר
DALIT TAYAR

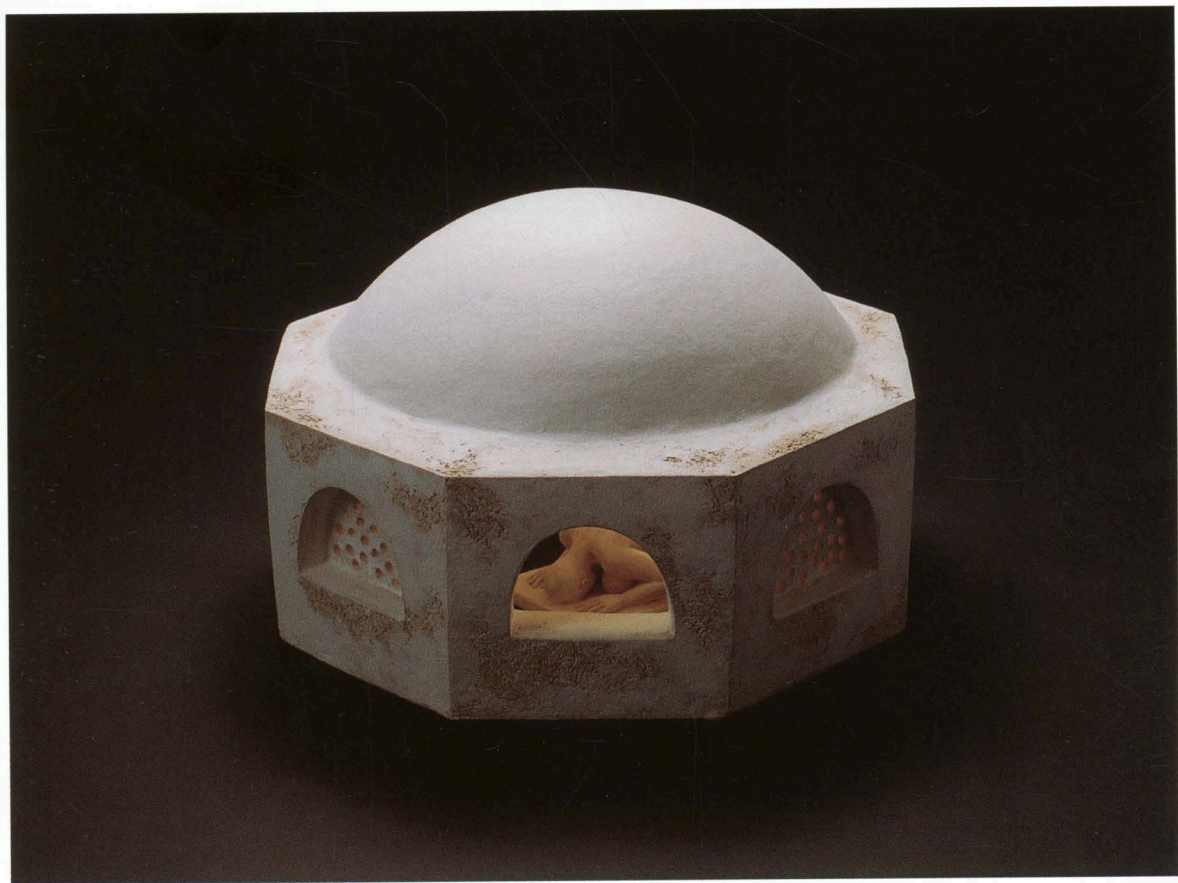
ילידת 1952, ארה"ב
בישראל משנת 1956

BORN 1952, U.S.A.
IN ISRAEL SINCE 1956

מסגד, 1998, בניית יד
MOSQUE, 1998, HAND BUILDING

30 X 45 X 45

ג'ת'ת טן-פ'י
GITIT TAN-PAY

יל'דת 1959, ישראל

BORN 1959, ISRAEL

רגל'ים עם קערה, 1994, בנ'ית יד

LEGS WITH BOWL, 1994, HAND BUILDING

25 X 30 X 30

אג' יואלי
AGI YOELI

ילידת צ'כוסלובקיה
בישראל חשנת 1948

BORN IN CZECHOSLOVAKIA
IN ISRAEL SINCE 1948

סוס, סוף שנות ה-60, בניית יד
HORSE, LATE 60'S, HAND BUILDING

60 X 47 X 19

מרק יודל
MARK YUDELL

יליד 1956, ארה"ב
בישראל משנת 1973

BORN 1956, U.S.A.
IN ISRAEL SINCE 1973

בוטנה, 1997, בניית יד, רקו
BOTNA, 1997, HAND BUILDING, RAKU FIRING

46 X 42 X 27

דורון יעקובי
DORON YA'AKOBI

יליד 1946, ישראל

BORN 1946, ISRAEL

מחווה לבדואים, 1998, עבודת אבניים, חומר קרמי, פח מגולווין, קני סוף

A TRIBUTE TO THE BEDOUINS, 1998, WHEEL THROWING, CLAY, GALVANIZED TIN, REEDS

100 X 40 X 40

פליסיטי יעקובי-ברנשטיין
FELICITY YACOBI-BERNSTEIN

ילידת 1952, קניה
בישראל משנת 1973

BORN 1952, KENYA
IN ISRAEL SINCE 1973

1240°C, VESSEL, 1998, עבודת אבניים ועיבוד ידני, 1240°C
VESSEL, 1998, WHEEL THROWING AND HAND ALTERING, 1240°C

ורדה יתום
VARDA YATOM

ילידת 1946, ישראל

BORN 1946, ISRAEL

נסיון התרוממות (פרט), 1998, בניית יד, 1100°C
ATTEMPT TO ASCEND (DETAIL), 1998, HAND BUILDING, 1100°C

71 x 170 x 35

רחל כדמור
RACHEL CADMOR

ילידת 1940, ישראל

BORN 1940, ISRAEL

טורבינריה, 1998, עבודת יד

TURBINARIA, 1998, HAND BUILDING

14 X 38 X 38

אהרן כהנא
AHARON KAHANA

יליד 1905, גרמניה
בישראל משנת 1934
נפטר בשנת 1967

BORN 1905, GERMANY
IN ISRAEL SINCE 1934
DIED IN 1967

קערה, שנות ה-50, בניית יד
BOWL, THE 50'S, HAND BUILDING

וּרְדָה לַהַב
VARDA LAHAV

ילידת 1945, ישראל

BORN 1945, ISRAEL

ללא שם (פרט), 1995, חומר קרמי ושריפת רקו
UNTITLED (DETAIL), 1995, CLAY AND RAKU FIRING

50 x 50 x 8

סטלה להב
STELLA LAHAV

ילידת 1942, אנגליה
בישראל חשנת 1962

BORN 1942, ENGLAND
IN ISRAEL SINCE 1962

קומקום עקום, 1998, עבודת אבניים מעובדת ובניית יד, 1220°C
TILTING TEAPOT, 1998, ALTERED WHEEL-THROWN PIECES AND HAND-BUILT PIECES, 1220°C

ג'ין מאייר
JEAN MAYER

ילידת 1924, אנגליה
בישראל משנת 1951

BORN 1924, ENGLAND
IN ISRAEL SINCE 1951

אובייקטים, 1993, לחיצת פורצלן לתבנית ועיבוד ידני, עבודת אבניים, שריפת סאגר

OBJECTS, 1993, PORCELAIN PRESSED INTO A MOLD, MANIPULATION, WHEEL THROWING, SAGGAR FIRING

יהודית מאיר
YEHUDITH MAYER

ילידת 1927, הונגריה
בישראל משנת 1941

BORN 1927, HUNGARY
IN ISRAEL SINCE 1941

אבן גרניט, 1996, בניית יד מחומר מקומי, אבנית
GRANITE STONE, 1996, HAND BUILDING FROM LOCAL CLAY, STONEWARE

65 X 60 X 60

מאיר מוהבן
MEIR MOHABAN

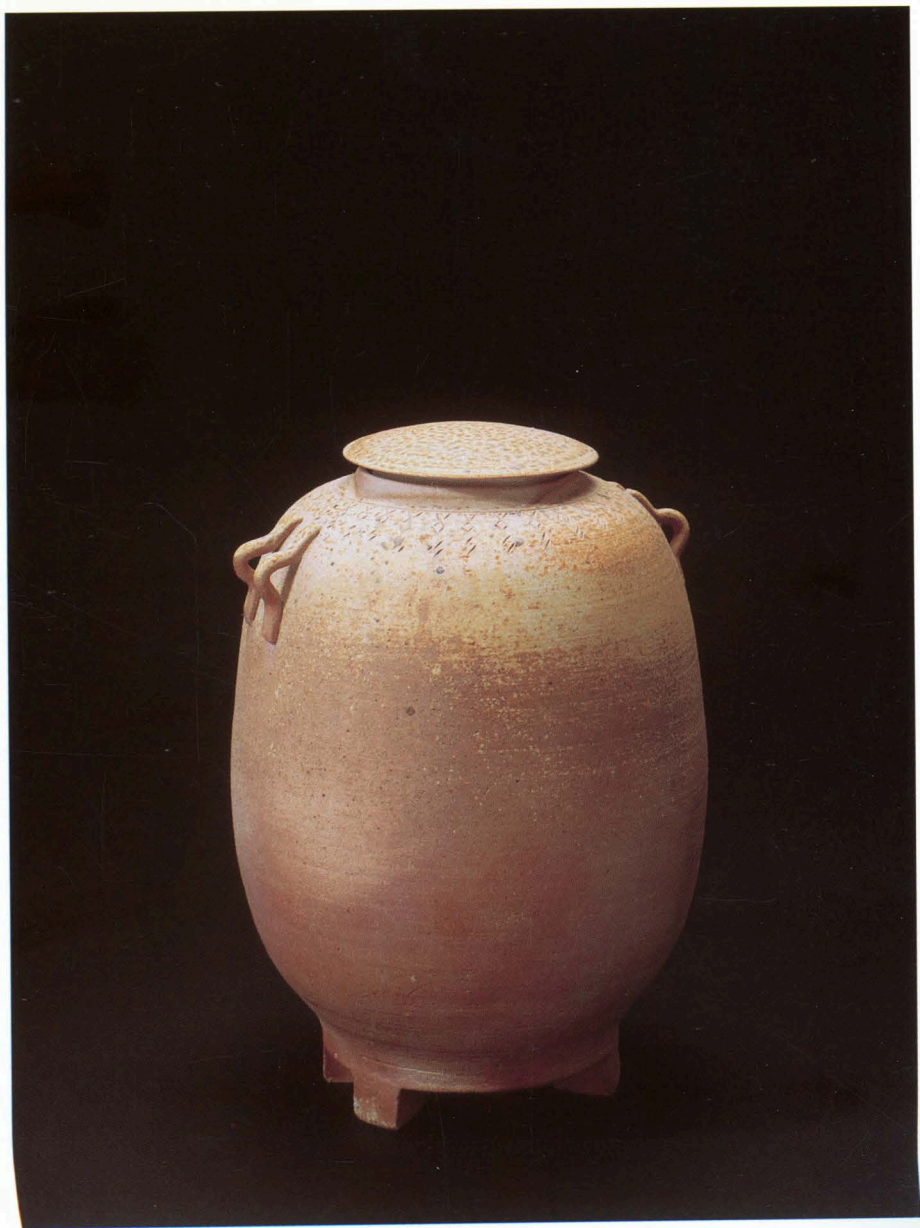
יליד 1959, ישראל

BORN 1959, ISRAEL

מיכל, 1995, עבודת אבניים, שריפת עצים בתנור מנהרה (אנאגמה)
RECEPTACLE, 1995, WHEEL THROWING, WOOD FIRING IN A TUNNEL KILN (ANAGAMA)

36 X 22 X 22

דוד מוריס
DAVID MORRIS

יליד 1936, ארה"ב
בישראל משנת 1962

BORN 1936, U.S.A.
IN ISRAEL SINCE 1962

כורעת ברך על ראש, 1991, בניית יד, שריפת עצים, 1200°C
KNEELING WOMAN ON A HEAD, 1991, HAND BUILDING, WOOD FIRING, 1200°C

47 X 34 X 17

חנה מילר
HANNA MILLER

ילידת 1947, ישראל

BORN 1947, ISRAEL

מלאכים, 1997, בניית יד ושריפת רקו
ANGELS, 1997, HAND BUILDING AND RAKU FIRING

בהשאלת פרידה וגדעון גולדשטיין
LENT BY FRIEDA AND GIDEON GOLDSTEIN

45 X 30 X 10 - 50 X 30 X 10

חווה סמואל
EVA SAMUEL

ילידת 1904, גרמניה
בישראל משנת 1932
נפטרה בשנת 1989

BORN 1904, GERMANY
IN ISRAEL SINCE 1932
DIED IN 1989

קערה, שנות ה-50, עבודת אבניים
BOWL, THE 50'S, WHEEL THROWING

בהשאלת יורם סמואל
LENT BY YORAM SAMUEL

7 x 30 x 30

גדולה עוגן
GDULA OGEN

ילידת 1929, ישראל

BORN 1929, ISRAEL

פרי, 1989, חומר קרמי ביציקת חול
FRUIT, 1989, CLAY IN SAND CASTING

18 X 15 X 15

עידית עדי

EDITH ADI

ילידת 1934, ארגנטינה

בישראל חשנת 1956

BORN 1934, ARGENTINA

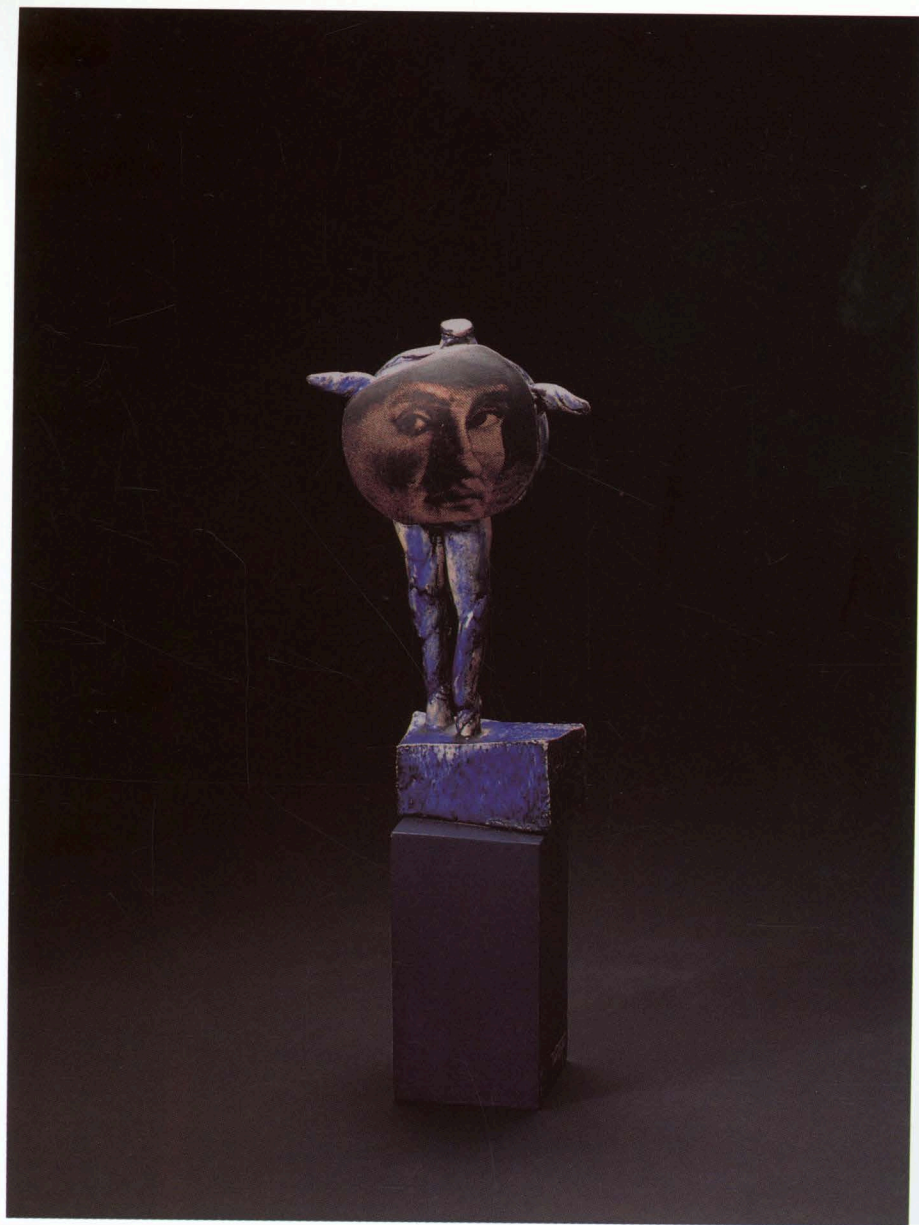
IN ISRAEL SINCE 1956

איש קטן, 1988, בניית יד, הקרנה על אמולסיה צילומית, גלזורה, 1100°C

A LITTLE MAN, 1988, HAND BUILDING, PROJECTION ON PHOTOGRAPHIC EMULSION, GLAZE, 1100°C

41 X 15 X 7

יעל עצמוני-פרייברג
Yael Atzmony-Fraiberg

ילידת 1957, ישראל

BORN 1957, ISRAEL

גלויות, 1998, טכניקה מעורבת

POSTCARDS, 1998, MIXED TECHNIQUE

94X46X70

אלזה פולק
ELZA POLLAK

ילידת 1910, צ'כוסלובקיה
בישראל משנת 1962

BORN 1910, CZECHOSLOVAKIA
IN ISRAEL SINCE 1962

ירח, 1965, בניית יד, אוקסידים, 1200°C
MOON, 1965, HAND BUILDING, OXIDES, 1200°C

אתל פיסרף
ETHEL PISAREFF

ילידת 1960, ארגנטינה
בישראל משנת 1961

BORN 1960, ARGENTINA
IN ISRAEL SINCE 1961

קופסה, 1998, עבודת אבניים, אבנית
BOX, 1998, WHEEL THROWING, STONEWARE

20 X 30 X 30

שרה פלי-ורצמן
SARA PELLY-WERTSMAN

ילידת 1944, ישראל

BORN 1944, ISRAEL

אסטרופיטום רוסיאה, 1996, חומר קרמי וזכוכית
ASTROPHYTUM ROSEA, 1996, CLAY AND GLASS

44 x 50 x 50

מֹד פֶּרִידלַנְד
MAUD FRIEDLAND

ילידת 1927, רומניה
בישראל משנת 1950
נפטרה בשנת 1996

BORN 1927, RUMANIA
IN ISRAEL SINCE 1950
DIED IN 1996

חיה, סוף שנות ה-80, בניית יד
ANIMAL, LATE 80'S, HAND BUILDING

בהשאלת חיים ודינה דותן
LENT BY HAIM AND DINA DOTAN

רונית צור
RONIT ZOR

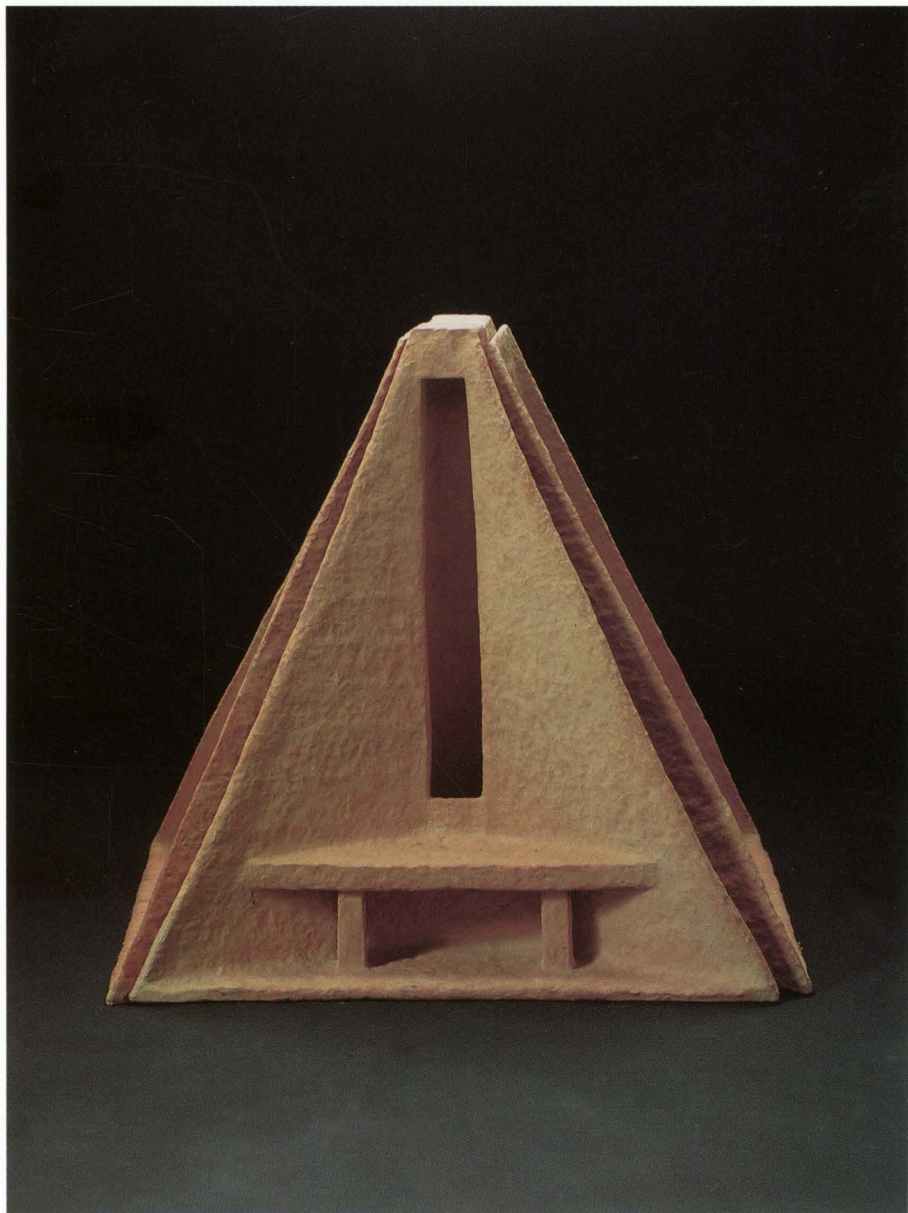
ילידת 1952, ישראל

BORN 1952, ISRAEL

שולחן לארבעה, 1996, בניית יד, 1280°C
TABLE FOR FOUR, 1996, HAND BUILDING, 1280°C

70 x 75 x 65

נינה צורן
NINA ZORAN

ילידת 1951, ישראל

BORN 1951, ISRAEL

יציאה מהארון, 1996, טכניקה מעורבת
COMING OUT OF THE CLOSET, 1996, MIXED TECHNIQUE

30 X 22 X 22

רחל צמיר
RACHEL ZAMIR

ילידת 1941, ישראל

BORN 1941, ISRAEL

"כלי שימושי", 1998, עבודת אקסטרודר, שריפת רקו
"A USEFUL OBJECT", 1998, EXTRUDER WORK, RAKU FIRING

30 X 25 X 10

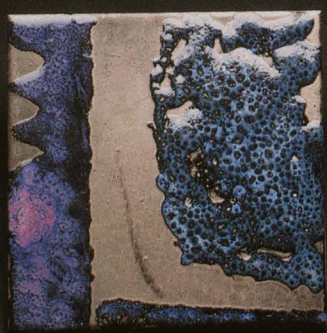
חווה צ. קאופמן
EVA Z. KAUFMAN

ילידת 1929, ארגנטינה
בישראל משנת 1955

BORN 1929, ARGENTINA
IN ISRAEL SINCE 1955

קומפוזיציה (מודל), 1990, ציור בגלזורות
COMPOSITION (MODEL), 1990, PAINTING IN GLAZES

רִינָה קִמְחִי
RINA KIMCHE

ילידת 1934, ישראל

BORN 1934, ISRAEL

מעטפת, 1994, חומר קרמי וברזל
INVOLUCRUM, 1994, CLAY AND IRON

21 X 90 X 42

חורחה קרליק
JORGE KARELIC

יליד 1952, אורוגואי
בישראל משנת 1974

BORN 1952, URUGUAY
IN ISRAEL SINCE 1974

משרביה (מתוך לילות טאטאן), 1996, עבודת אבניים
MASHRABIA (FROM TATAN NIGHTS), 1996, WHEEL THROWING

אוסף פרטי של רויטל ויואב בלום
PRIVATE COLLECTION OF REVITAL AND YOAV BLUM

56 x 38 x 38

רעיה רדליך
RA'AYA REDLICH

ילידת 1946, ישראל

BORN 1946, ISRAEL

מטאתיזה, 1994, בניית יד

METATHESIS, 1994, HAND BUILDING

36 x 30 x 13

בוריס רובינשטיין
BORIS RUBINSTEIN

יליד 1925, ברה"ח
בישראל חשנת 1974

BORN 1925, U.S.S.R.
IN ISRAEL SINCE 1974

אליל, 1990, בניית יד
IDOL, 1990, HAND BUILDING

56 X 38 X 38

הדס רוזנברג-נir
HADAS ROZENBERG-NIR

ילידת 1961, ישראל

BORN 1961, ISRAEL

קערה לפירות, 1998, טכניקה מעורבת
BOWL FOR FRUIT, 1998, MIXED TECHNIQUE

26 X 53 X 33

לאה שובס
LEA SHEVES

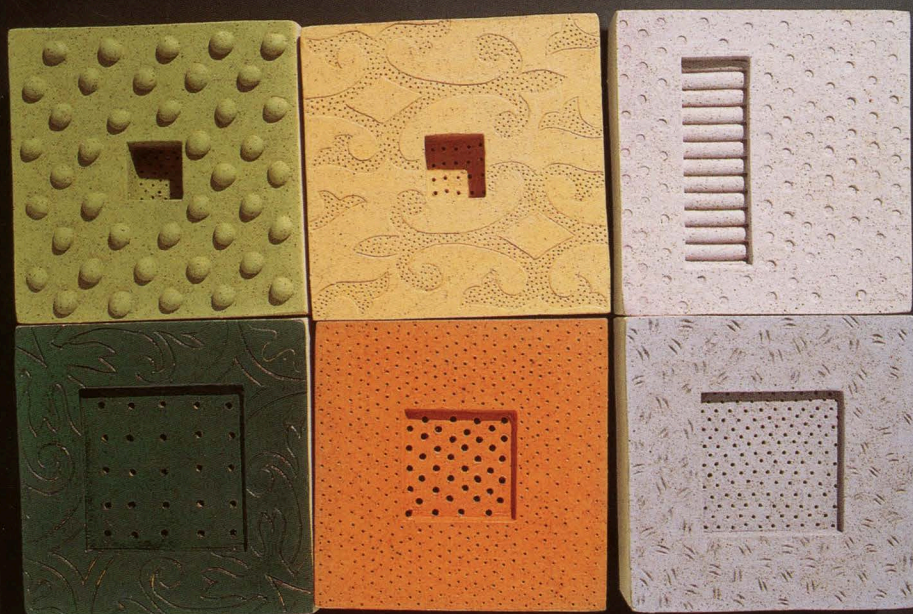
ילידת 1947, גרמניה
בישראל משנת 1949

BORN 1947, GERMANY
IN ISRAEL SINCE 1949

אריחים (פרט), 1997, בניית יד
TILES (DETAIL), 1997, HAND BUILDING

כל יחידה 18 X 18 X 6
EACH UNIT 18 X 18 X 6

מירה שדות
MIRA SADOT

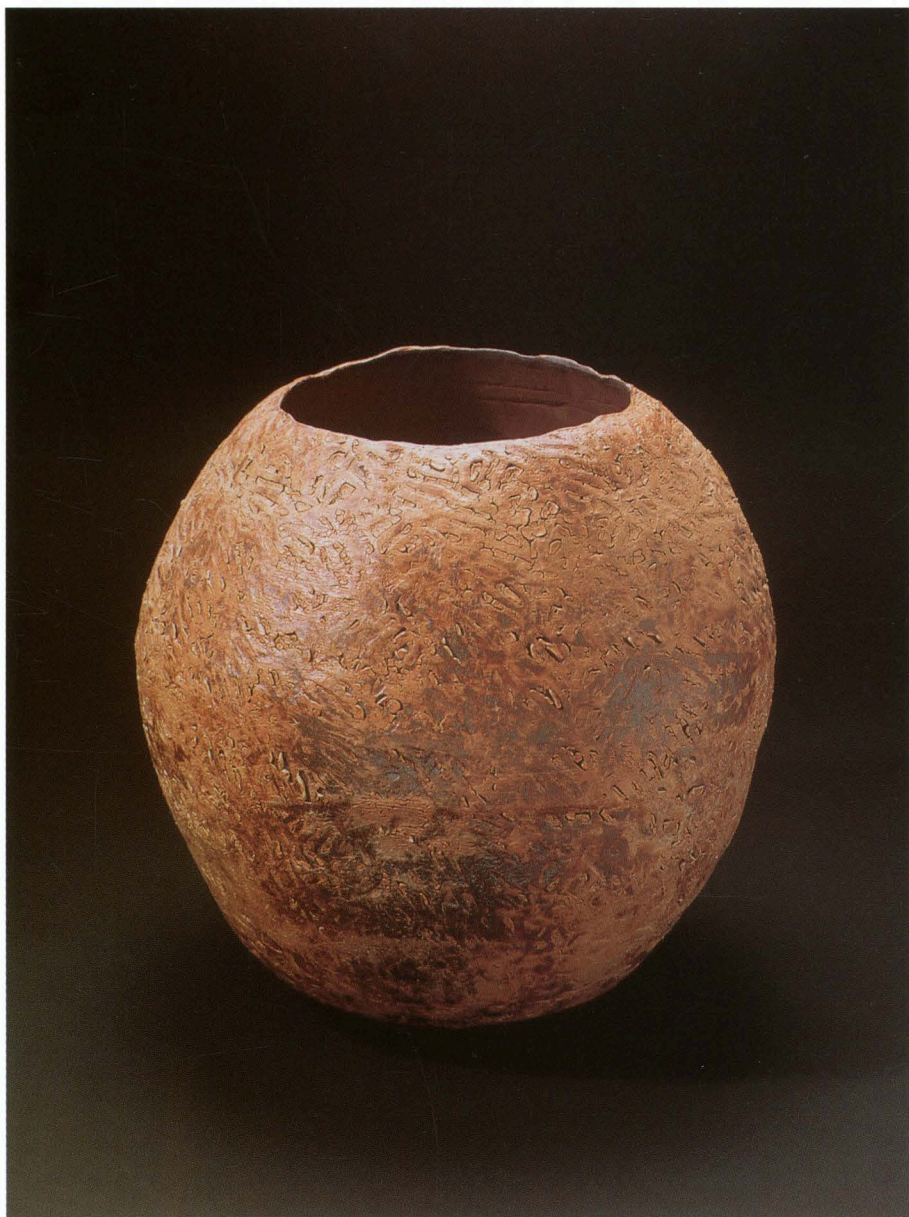
ילידת 1939, צ'רנוביץ
בישראל משנת 1946

BORN 1939, CHERNOVITZ
IN ISRAEL SINCE 1946

כד, 1997, עבודת אבניים, זיגוג שינו, שריפת מלח
POT, 1997, WHEEL THROWING, SHINO GLAZE, SALT FIRING

55 X 53 X 53

יחזקאל שטרייכמן
YEHEZKEL STREICHMAN

יליד 1906, ליטא
בישראל חשנת 1924
נפטר בשנת 1993

BORN 1906, LITHUANIA
IN ISRAEL SINCE 1924
DIED IN 1993

ללא שם, בניית יד
UNTITLED, HAND BUILDING

בהשאלת גבי' צילה שטרייכמן
LENT BY MRS. CILLA STREICHMAN

ישראל שמואלי
ISRAEL SHMUELI

יליד 1962, ישראל

BORN 1962, ISRAEL

לכבודך, 1996, עבודת אבניים, 1100°C
IN YOUR HONOR, 1996, WHEEL THROWING, 1100°C

כל יחידה 10 X 13 X 9
EACH UNIT 10 X 13 X 9

משה שק
MOSHE SHEK

יליד 1936, פולין
בישראל חשנת 1948

BORN 1936, POLAND
IN ISRAEL SINCE 1948

ציפור, 1990, בניית יד
BIRD, 1990, HAND BUILDING

100 X 50 X 35

מאז 1955

תנורי "אדם מנדל"

עובדים

ועובדים

ועובדים

ועובדים...

"אדם מנדל"

איכות

אמינות

ושירות

electrotherm®

הפתרונות החמים של אלקטרוטרם

ידיך הופכות את החומר ליצירת אומנות בעזרת התנורים לשריפת קרמיקה מבית אלקטרוטרם. חברת אלקטרוטרם בע"מ מייצרת משך 60 שנות קיומה, תנורים ומערכות חימום לתעשייה. החברה מיישמת את הידע המתקדם אשר צברה, לייצור תנורים לשריפת קרמיקה בגדלים שונים ולטמפרטורות פעולה שונות (טמפ' מכסימלית $1,300^{\circ}\text{C}$ כולל מתח חד-פאזי). חברת אלקטרוטרם תתאים את בקרת התנור לשריפת קרמיקה לדרישותיך הייחודיות. מובטחת אחריות לשנה ושרות לאורך כל חי התנור.

לקטרוטרם תעשיות חשמל ומתכת בע"מ

ור תעשייה רמת גבריאלי ת.ד. 232 מגדל העמק 23101 מרכזיה: 06-6441431 חדר תצוגה: 06-6441437 פקס. 06-6441430

more aspects of death and expiration than of beauty and agricultural wealth. A similar connection between the past and the present is hinted at in **Yael Atzmony-Fraiberg's** work, which contains pots and vessels that are "ancient" in form, upon which she projects photographed images from the present. **Monica Hadari's** *Idols* are wall-reliefs made of something like "folds" of clay slabs that appear to have been stretched over an imaginary skeleton of wire. They are especially fragile, thin, and almost weightless. Their form perhaps hints at the features of elongated faces that look as if they were taken from motifs of Cycladean sculpture.

The pots, the "broken pots", the ceramic sculptures and the various objects that comprise this exhibition testify to a wide variety of ways of relating to one specific object: a focus on its morphological form, on the symbolic connotations that have been associated with it, and on a social-psychological contemplation of its essence. Each way has set out on its journey of discovery from a common starting point – working in clay. The results of the quests and the discoveries introduce complexities and subtleties into the primal simplicity of the concept of the pot, and these create a distinctive paean to mud.

Alec Mishory

¹ Gideon Ofrat, *The Beginnings of Israeli Ceramics, 1932-1962*, exh. cat, n.d. (the 90's), pp.9-10.

² *Ibid.*, p.12.

the familiar textures of classical fired clay by incorporating materials that almost do not belong to the domain of ceramics, such as glass.

An interesting phenomenon that stems from the act of breaking is one in which the classical-symbolic aspects of the pot undergo a reversal. As a receptacle for food, water or wine, the pot has always been a metaphor for life. As a receptacle for the bones or ashes of the dead, it has been a metaphor for death. These two symbolic aspects are undermined and distorted in the postmodern approach. In several of the works presented at the exhibition, the pot does not symbolize death or life: its images undermine these symbolic aspects and at times turn them upside-down. The pot's basic quality as a receptacle is erased in the works of **Daniel Davis**. His pots are "broken" physically, and "stitched" together with iron "bandages"; these are impotent pots. Davis's pot-receptacle cannot contain any contents of any kind, and as such it "betrays" its original purpose. The unique form of his pots links them with ancient drums or bells, and in their silent stance they transmit a mute music. A conceptual approach to the contents and the involucrum of the pot finds expression in the works of **Lidia Zavadsky**. The pot she has created was made on the wheel, and the artist has accorded it a distinctive color and texture. Beyond the work on the pot itself, Zavadsky also thinks of the lid that closes it. The lid is a pot in its own right, also made on the wheel. What is the pot used for? What is the fluid, the dust, or the crystals stored in it? In Zavadsky's pot, the contents inside it are hinted at in its outer surface. Its content is imaginary and magical. The wealth of the pot's surface poses countless possibilities of interpretation of the essence of its content. Does the pot contain poison, or perhaps the elixir of life?

The quest for local, Israeli characteristics preoccupies different groups of artists in Israel. This quest is evident in Israeli painting, sculpture, architecture, installations and performances. Hence it is no wonder that we find echoes of it in the ceramic works created in this country. One of the visual manifestations of the local and Israeli appears in the ceramic works through symbolic references to archeological findings; allusions in the works to the findings stem from a basic conception that sees a connection between our existence in the present and the glorious past of the biblical period. The archeological findings – fragments of sculptures or shards of ceramic vessels – symbolize the past in the clearest way. They have become a widespread motif in Israeli visual art and hence it is much more natural for them to appear in the ceramic works, because of the artistic medium that connects them. Reference to archeological findings enables the Israeli artist to express the idea of connection with the past and thus to arrive at motifs taken from ancient cultures that once existed in our region, such as the Sumerian, Akkadian, and Egyptian cultures.

Tania Engelstein's platters and "box-structures" are based on archeological archetypes. In these works she resurrects motifs from the Calcolithic culture, to which she joins a recurrent sieve-like motif. **Gdula Ogen's** small sculpture looks as if it has just been brought up from the depths of the earth at an archeological excavation. This is an object which in its form recalls the pomegranate fruit, encompassed by an involucrum which is abstract in form. The color of the entire work is the color of rust, which evokes associations of a perishing metal that has become petrified. The base of the pot is made of mud mixed with reeds of straw. The pomegranate, one of the symbols of abundance of the specific part of the world we live in, appears to have become fossilized in this work, and projects

something of a fantastic view of it. In her reliefs, the visual image of the pelvis is crossed by vertical and horizontal lines that evoke associations of the work of focusing performed by the X-ray technician when he brings the projector of the apparatus up to the object that is ready to be X-rayed. Tokatly's choice of a "dirty" white fired clay, tending to beige, creates a perfect union between the color of the artistic depiction and the real hue of the depicted object: bones. The destruction that we associate with X-rays gives the small-scale works their expressive force.

Also taken from sculpture is the inspiration for the creation of abstract objects that are based, one way or another, on plant motifs, on organs of animals. **Yehudith Mayer's** sculptural objects, made of porcelain, display clean, abstract forms, creating a wholeness of form and material. **Rachel Cadmor's** *Coral* presents a three-dimensional abstract body which constitutes a metamorphosis in clay: the forms are based on the surface and contours of an imaginary coral. The almost realistic texture of the coral, as it is in nature, was created in the object by means of a manual "reconstruction" of orifices.

Another inspiration for the creation of sculptural objects not based on natural forms comes from inanimate objects: tables, altars, chairs, boxes and many other items. These may be found in the works of **Gitit Tan-Pay**, who creates what look like ritual objects, something like tables meant for the presentation of an offering of some kind. The form of their legs recalls architectural components from ancient Egypt, and here the nature of the offering is concealed from us. In *Coming Out of the Closet*, **Nina Zoran** creates a delicate and fragile box-like structure standing on small legs. On the "roof" of the imaginary structure, inlay work of broken pieces of glazed ceramic tiles appears. The "balcony" is decorated with flower-pots; sprawled delicately among these are small cats and dogs, around the figure of a naked woman: a sort of fantastic dream full of subtleties of humor.

Yet another phenomenon characteristic of our period relates to the traditions and myths connected with ceramic art and with the attempt to smash and destroy them. In several of the works appearing in the exhibition we may observe acts of "breaking", "analysis", "dismantling" – and of "rebuilding". Each act of breaking constitutes a symbolic opposition to the classical conception of engaging in ceramics. The act is based on a postmodern approach, which relates to the traditions and myths connected with art, tending to smash and destroy them, to dismantle them down to their elements and to reassemble them. This approach finds expression in the deliberate destruction of pieces made of clay that the artist creates in her work on the wheel. She squashes the pieces while they are still moist, and fires them in the kiln in their crumpled form. In this way an artistic statement is made about the ceramics medium itself, in a rebellion against the classical virtuoso perfection. Maud Friedland's *Animal* (a she-goat? a he-goat?) is made of bases of pots that were squashed and flattened. This is a flat sculpture, with signs of throwing appearing on all its parts, but it does not serve as a receptacle at all. Breaking, and research of form, characterize the *Columns* made by **Ziva Ben-Arav**. Their entire fragile bodies are made of a kind of covering of "scales" that were created by the touch of her fingers on the soft clay. The small, flat, clay slabs that compose them connect with one another in a fragile way, which in material terms contradicts their powerful stance. The special firing technique has resulted in the creation of rich color textures, full of nuances and contrasts. Ben-Arav has revived

completely different results, may be seen in the works of **Meir Mohaban** and **Ya'el Gurfinkel-Pasternak**.

Another traditional aspect of ceramics is the extension of the concept of the functionality of the works made in this medium, in terms both of their size and their variety. Here we can find a search for further fields in which functional objects that are not the traditional eating or serving dishes are made. The works of **Tsipi Itai** and **Gila Ben-David** – although made in entirely different styles) belong in this category. The objects that Itai has made are meant for sitting on: they recall forms from nature which have been enlarged to ten times their authentic size: tubers, pebbles, round rock masses or underwater creatures. Ben-David has created lighting fixtures made of exposed and fired clay.

Another universal approach characteristic of ceramic art in recent decades is that of moving closer to sculpture. The classical conception of engaging in ceramics, which devoted its major effort to the creation of functional pieces, is vanishing in the sculptural approach, which does not consider it a requirement that a sculptural work should have a defined function. Correspondingly, the conceptions that dictate the character of the sculptural works in the domain of ceramics are analogous to those in the domain of sculpture: they draw their inspiration from the human figure, from animals and plants in nature, or from the abstract. The human figure sculpted in clay may be seen in the works of **Eva Avidar**, who creates a kind of “group portrait” of a *Family*: seated women, with men behind them. Avidar's sculptures are made of black clay, on which the artist has added a drawn white pattern of a crane. The women's faces are identical: pointed nose, bald head, large breasts. *Family* conveys values of expiration and death. A different approach to depicting figures with human body traits is revealed in the works of **Hana Miller**, who exhibits “doll-sculptures” made of clay coated with angobes; her imaginary creatures abound in humor that stems from the strange combinations of their various body components. **Dalit Tayar** creates figures with a human body, which suggest either human beings or imaginary creatures with wings and strange body characteristics. Her human figure is winged and armless. Its head is crowned with a “cockscorn”, and another human characteristic has been connected to it: an erect male sexual organ. The imaginary figure is placed inside a kind of stone mass that enwraps it on every side and blocks its ability to connect with the space outside. **Maud Friedland's** *Cherubim* are figures made of clay coated with brown and pink glaze. The creatures are armless and sexless. They have something like butterfly “wings”, or maybe “tailfins” of a fish, on their shoulders. The torso is made of a cylinder with legs stuck to it. The legs show signs of wheel throwing; these signs also appear on the head and curls. A similar approach to the process of creating strange creatures may be seen in the sculptures of **David Morris**. His creatures are combinations of human figures, angels (or other flying creatures) and animals. They speak the mute language of indecipherable mystical rites and ceremonies, and contain a mixture of motifs from the sculptural art of the ancient Middle East, the Far East, and perhaps also features from the cultures of South America. In **Mark Yudell's** *Animals*, too, we may find an echo of these distant cultures: the “animal” he has created has a human head, with African facial features, and it is actually a hollow receptacle, and thus continues the traditional function of ancient clay vessels. A different approach to the human figure appears in **Talia Tokatly's** reliefs. She concentrates her gaze on the pelvic area, and her depiction has something of anatomical precision of the specific set of bones that constitutes the pelvis, and

Miró, Salvador Dali and others. There are two main reasons for the turn to ceramics: one is based on the sculptural aspect of working in clay, i.e., a turn to working in three dimensions, to engaging in the craft of building and combining by means of lumps of clay, an approach which provides an artist with an opportunity to arrive at a kind of pause in his own craft of painting. The second reason is the option of working on reliefs, a medium which is a kind of “twilight zone” between sculpture and painting. The ceramic relief provides the painter with an ideal base, full of immediate satisfactions: a soft, plastic, malleable base, which constitutes a total contrast to the canvas base that the painter is accustomed to. On the clay base the artist can create spontaneous drawings (with a sharp instrument), erase them, add to them, distort them, “stretch” them, and so on. In painting, every patch of color laid on the canvas reveals itself directly to the painter’s eye. The use of ceramic glazing is the complete opposite of this process, because at the moment of coating the ceramic plate or pot with the glaze materials, the artist does not immediately see their hue. Before the firing in the kiln the glaze materials are colorless. Hence, the work of ceramic glazing accords the artist both magic moments of curiosity and anticipation of the unknown, and an element of surprise when the plate or pot is taken out of the kiln.

Engaging in ceramics gave **Pinchas Abramovic**, **Yehezkel Streichman**, and **Aharon Kahana** an opportunity to make a creative detour from painting, their main field of endeavor. The clay base they used for creating reliefs opened infinite possibilities (for at least two of them) to create gradual transitions between the “painterly” and the “sculpted”. The ceramic glaze gave them the surprise component inherent in the creative work itself, and also suited their abstract approach to painting – be it geometrical abstract, as in the works of Kahana, or “lyrical abstract” as in the works of Abramovic and Streichman. The “dripping” quality of the glaze tints in the final outcome recalls the paint drippings in oil paintings or watercolors. Thus, in the ceramic works of these three, something which perhaps began as an artist’s curiosity in working in a different medium, yielded small sculptural works in which the artistic perception of each one of them achieves primal, direct and compact expression.

The rich variety of materials, techniques and personal approaches of each one of the contemporary artists participating in the exhibition makes it impossible, so it would seem, to find a common denominator for them. Nonetheless: the works displayed here constitute a reflection of a number of subjects that engage Israeli artists in general and ceramic artists in particular. One of these is research and exploration of the medium itself or, in other words, involvement with the most meaningful characteristics of the domain of ceramics, those that accord it its singularity in distinction from the other domains of art, interest in the history of work in clay, in the traditions and the myths connected with it. This subject is characterized by an aspiration to continue developing the virtuoso tradition of wheel throwing and of coating with glazes so as to create a perfect aesthetic harmony between the form of the pot and its surface. This is the “classical” aspect of ceramics; it finds expression in the works of **David Blumenthal**, who creates pots with pale, uniform glazes, in modest light blue colors which harmoniously complement the special form of the pot. **Judith Halfon** creates classical pots (or receptacles) which she coats with a blue glaze that is complemented by the black lid. Her wheel work reveals a quest for a “simple” harmony of form and texture. A similar quest, which yields

A Paean to Mud

Once I was a potter. I was mad about the craft. Do you realize what it means to take a lump of mud and make what you will out of it? Ffir! You turn the wheel and the mud whirls round, as if it were possessed while you stand over it and say: I'm going to make a lamp and the devil knows what more! That's what you call being a man: freedom!

Nikos Kazantzakis, *Zorba the Greek*

At the end of the twentieth century, it is marvelous sometimes to observe that clay, the earthly and as-it-were anti-technological material, goes on enthusing people, who still see it as one of the most human materials existing in their culture. What can still be done with lumps of mud fired in a kiln? the skeptics will say; it might have been logical to assume that in the era we live in, clay-mud would not attain to new metamorphoses. But the works on show at this exhibition present us with a wide variety of techniques and subjects, and thus once more make manifest the expressive qualities of the mud which, even in our own period, in spite of everything, are still able to move us emotionally.

Beside contemporary works, the exhibition presents historical works which have been made by ceramic artists and other master artists in this country since the thirties. These works give us a glimpse into the beginnings of ceramic art in Israel. Pioneers in this field were **Hava Samuel** and **Paula Aronson**, who already in the thirties, on their arrival in this country, founded the "Pot and Cup" workshop in Rishon Letzion.¹ These two artists devoted their energies first and foremost to the development of an original Israeli style. **Hedvig Grossmann**, who immigrated to this country in 1933, also engaged in the development and teaching of ceramics. After twenty years of ceramic work in this country had gone by, in the early fifties the art historian Gideon Ofrat discerned two principal orientations in Israeli ceramics: one characterized by the making of utensils with glazes bearing decorative ornamentations; the other placing formal emphasis on the treatment of the essence, while searching for local materials and constituting the ceramic art-work on ancient Mediterranean forms. **Hanna Harag-Zuntz**, who laid emphasis on the use of local materials and on local history, belongs to the latter orientation.²

Beside works by artists whose main field was ceramics, the exhibition presents ceramic works by veteran Israeli artists who are known rather as painters. Among these artists there exists an interesting phase of working in ceramics, which is essentially a detour from the principal direction of their work in the two-dimensional medium of painting. A transition of this kind characterizes the creative process of some of the master artists of the twentieth century, such as Pablo Picasso, Joan

The "Ways in Clay – 5 Decades of Ceramic Art in Israel" exhibition presents a most colorful array of ceramic art in this country, from broad artistic and historical perspectives that offer the viewer an interesting and enriching experience. The complexity of creation in clay is made manifest in this exhibition, which has a very broad common denominator, giving representation and expression to diverse ways of thinking and making.

From an amorphous lump of mud through to the exacting axis of creation on the wheel, we can see at this exhibition the fascinating subjects dealt with by those who create in clay: pot, vessel, earth, material, sources (historical and philosophical), volume, outer shell, time, nature, and identity. Likewise, the exhibition gives expression to the ongoing dialogue with the visual arts, on the one hand, and with contemporary design values, on the other.

I would like to thank the Beit Aharon Kahana Museum, which is hosting the exhibition, and Ms. Ina Arouety, who has tirelessly devoted herself to the realization of the exhibition in all its aspects: the curating, the design, and the organization. Thanks, too, to the other members of the Artistic Committee: Yoav Dagon and Ilan Wizger. I would also like to thank the Ramat-Gan Municipality, Mr. Eli Lavi, Director of the Art and Culture Authority, and Ms. Gila Cohen from the Ramat-Gan foundation, without whose support and trust this exhibition would not have become a reality.

The Ceramics Artists Association of Israel sees this important exhibition as an artistic event which will reinforce the connection between art and the public who appreciate ceramics in Israel. I wish all the participants success in this exhibition, which constitutes yet another significant step in the advancement of the ceramics medium in this country.

Shlomit Bauman
The Ceramics Artists Association of Israel

The art of creation in clay is represented at the present exhibition by the best of our artists. The works before us were selected from both historical time and present time, and they are presented together here as a statement of contents of a changing local culture, to mark the jubilee year of the State of Israel.

The first ceramic artists arrived here from Germany in the thirties. At that time, throughout the country, there were Arab potters who created functional ceramic vessels and implements, simple pieces produced by simple means. The group of artists consciously engaged themselves in the quest for distinctive roots of identity and a sense of belonging that was historical, and geographically eastern in its qualities, through a search for ancient fathers – a consciousness of antiquity while building a vision of pioneering and rebirth. Objects possessing form and content, which are drawn into the bosom of the materials and the colored compositions with an authenticity that is of the place and at times of the desert as its source.

We will also find different starting points for pottery, which is rooted in all times and all cultures. From here we go to works that make possible a different perspectival evaluation, with an emphasis on the conception that sides with a multiplicity of identities, with the contemporary reality – a cultural climate which seeks affinities in orientations that are differentiated by different directions of work.

The exhibition connects poles in the subjects of ceramic art, accords this art a context of statement about the time dimension of the clay and the form – points in the use of clay and its various concepts, and brings it to different states of presence.

The Beit Aharon Kahana Museum in Ramat-Gan is profoundly committed to the ceramics medium, a commitment which draws its inspiration from the heritage of the artist Aharon Kahana, who in the fifties set up workshops for ceramics art in this place.

The Beit Aharon Kahana Museum has earned much recognition and appreciation in the ceramics art field and in the general art field in this country.

Ina Aruetty
Beit Aharon Kahana Museum

WAYS IN CLAY

5
Decades
of
Ceramic art
in Israel

SEPTEMBER OCTOBER 1998

ARTISTIC COMMITTEE: INA ARUETTY, YOAV DAGON, ILAN WIZGAN

CURATOR AND DESIGNER
OF THE EXHIBITION: INA ARUETTY

INITIATIVE: THE ISRAELI CERAMIC ARTISTS ASSOCIATION AND
THE ART & CULTURE AUTHORITY, MUNICIPALITY OF RAMAT-GAN

PRODUCTION OF THE EXHIBITION: INA ARUETTY, SHLOMIT BAUMAN, TANIA ENGELSTEIN, YOCHAVED MARKS,
TIRZAH YALON-COLTON, SHIRI SHAMIR, ESTHER BAK

THANKS TO: THE ERETZ-ISRAEL MUSEUM, TEL AVIV
THE NACHUM GUTMAN MUSEUM
THE DOTAN FAMILY
MS. ESTHER BAK
THE SAMUEL FAMILY
MS. YVETTE CHUPAK
MRS. CILLA STREICHMAN
MRS. AMMA ABRAMOVIC
THE GINOR FAMILY
THE GOLDSTEIN FAMILY
THE BLUM FAMILY
COLLECTION OF THE TENENBAUM FAMILY IN MEMORY OF THEIR SON YADIN

ADMINISTRATION: ELI LAVI

PHOTOGRAPHY: RAFFI MAGNES

GRAPHIC DESIGN: SHARONA EZER

ENGLISH VERSION: RICHARD FLANTZ

PLATES AND PRINTING: OFFSET ARTISTS

MOUNTING OF THE EXHIBITION: JEHUDA GALLILI, YEHOSHUA YEHEZKEL,
IGEAL FRIEMAN, YEHOSHUA GABRILLIDISE, GABBI DAON

ALL MEASUREMENTS ARE TAKEN BY CENTIMETERS, HEIGHT, WIDTH, DEPTH

© 1998. ALL RIGHTS RESERVED, THE ISRAELI CERAMIC ARTISTS ASSOCIATION AND
THE BEIT AHARON KAHANA MUSEUM

electrotherm®

ADAM MANDEL

THE EDUCATION & CULTURE MINISTRY

בית
Kahana

Beit Aharon Kahana Museum

The Ceramics Artists Association of Israel

WAYS IN CLAY

5
Decades
of
Ceramic art
in Israel

מגיד
Kahana